

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 153

16 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 4-3

ĐẾN 11-3-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÔ

— Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÔNG NÓI : 93801

Wuon
DS 531
C7444
No.153

KỶ NÀY ĐỒNG BẢO THÂN MẾN CƯ LẠI BẦU CHO TÔI MỘT LÃN NỮA ĐI...
ĐUÁ NÀO MÃ CÒN ẮN CẤP TƯỢNG, BUỒN LẬU SÚ CHENG SĨ LẬP, NHỒM LỖ KHỎA,
ẮN HẠI ĐAI NÁT NỮA THÌ... THÌ... CÁ? NHÀ NƠ' CHẾT ĐÓ...

MẶT TRẬN LAO
NƯỚC MỸ
VÀ HAI CỰU THỦ TƯỚNG

Tám giờ đồng hồ sau khi Tổng Thống Thiệu tuyên bố đã hạ lệnh đánh sang Lào vào 12g trưa 8-2, Phó Tổng Thống Kỳ đã nói lên sự lo ngại đối với lời hứa tiếp vận và yểm trợ của Mỹ.

Ai cũng biết rằng đánh sang Lào rất phải, để chặn đường tiếp tế của địch vào phá hoại Nam VN, nhưng nếu Mỹ không giữ lời hứa yểm trợ và tiếp viện, thì ta mệt.

Thế rồi sau mấy ngày yên n khi cuộc hành quân mới

bắt đầu. Trận chiến đã diễn ra ác liệt. Địch thiệt hại nặng nề. Ta cũng thiệt hại đáng kể. Nhưng tất cả mọi quan sát viên đều nhìn nhận: nếu được Mỹ yểm trợ và tiếp vận dồi dào hơn, thì ta sẽ đổ thiệt hại hơn, thắng hơn nữa và địch hại hơn nữa

Thế là sự lo ngại của Phó Tổng Thống Kỳ lúc đầu về lời hứa của Mỹ đã có cơ hội kiểm chứng.

Chiều thứ Bảy 27-2, Nghị Sĩ Trần Văn Hương đã họp

báo ca tưng sức chiến đấu anh dũng của Quân lực VN CH tại mặt trận Lào, nhưng than về việc Mỹ không giữ đúng lời hứa yểm trợ và tiếp vận, khiến các binh sĩ anh dũng của ta đã phải hy sinh, chịu đựng quá mức binh thường, và lỡ cơ hội thắng lớn hơn nữa.

Phó Tổng Thống Kỳ đã có lần làm Thủ Tướng (Chủ Tịch UBHPTU) trong hơn 2 năm.

Nghị Sĩ Trần Văn Hương cũng đã làm Thủ Tướng 2 lần, tổng cộng gần 2 năm.

Cả hai cựu Thủ Tướng Kỳ và Hương đã từng liên lạc với Người Mỹ, tất nhiên đã có kinh nghiệm về những lời hứa của Mỹ. Bây giờ, qua mặt trận Lào, một ông lo ngại, còn một ông chứng minh Mỹ không tôn trọng lời hứa.

Kinh nghiệm của hai Cựu Thủ Tướng đối với người Mỹ tất nhiên phải có giá trị.

Vậy thì những vị lãnh đạo «đương kim», hãy lấy kinh nghiệm của các vị «cựu», để biết đường mà đối phó với Mỹ. Đừng để chiến sĩ anh dũng của ta phải hy sinh và chịu đựng quá mức.

401
h.h

Nói với anh em ta đang ở Hạ Lào

Sau nhiều năm chỉ đờ dớn của địch các bạn đã tới đánh địch ở tận vùng rừng núi Hạ Lào, ở những nơi địch có pháo đài, xe tăng, ở những nơi địch vẫn coi là an toàn khu của chúng và chúng không bao giờ ngờ là các bạn dám tới đánh. Một biến chuyển đã xảy ra trong chiến tranh Đông Dương khi các bạn, những người lính Việt Nam của miền Nam, xuất hiện ở Hạ Lào. Huyện thoại «Đông phương bất bại cứ đánh là thắng» của cộng Sản Á Châu đang bị vỡ tan dưới chân các bạn.

Chúng tôi, những người thường dân viết báo dân sự ở Sài Gòn, chúng tôi không ủng hộ cuộc tiến quân sang Hạ Lào — lập trường chung của người dân VN không ưa chiến tranh nhưng cũng không muốn khoanh tay chờ cộng sản đến đi dao vào cổ, chúng tôi vẫn coi chiến tranh là một hành động bất đắc dĩ và mọi phí phạm xương máu của thanh niên VN cả hai miền đều đáng tiếc và bi thảm—chúng tôi cũng không ủng hộ quyết định đánh sang Hạ Lào của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu hoặc của bất cứ ai, chúng tôi chỉ ủng hộ các bạn, những chiến sĩ ta, những anh em ta, đem xương máu dựng thành đồng bào vệ quê hương ngay ở ngoài biên giới.

Các anh em ra đi làm lịch sử, đáng lẽ ra anh em phải được đưa tiễn như những người hùng, phải được nhân dân tỏ lòng biết ơn ngay từ khi còn đang ở trên chiến trường Hạ Lào. Ngày trở về của anh em phải là những ngày thủ đô rung động. Vì anh em xứng đáng được yêu mến và kính trọng như thế. Anh em ra đi đã cả tháng trời, anh em đã hy sinh cả trăm người và đã giết địch cả ngàn tên, cơ sở thông tin ở hậu phương vẫn không trình bày được với nhân dân nóng lòng muốn được biết tin anh em lấy ro tấm hình chụp anh em ở Hạ Lào, lấy 1 cuốn phim Ti Vi quay ở chiến trường Hạ Lào cho ra hồn, có những ngày, người ta không có cả một mẩu tin nhỏ về anh em. Những nơi loan nhiều tin về anh em nhất là những hãng thông tấn ngoại quốc UPI, AP, AFP, v.v... Và người ta than phiền rằng những hãng thông tấn ngoại quốc này loan tin không đúng sự thực, để cao vai trò của một vài chiến sĩ Mỹ có mặt ở chiến trường Hạ Lào, đánh giảm giá trị của anh em.

Tiến đánh địch quân ở tận rừng núi Hạ Lào sương mù, anh em đã - dù thất bại hay thắng trận - làm cho thế giới biết tình thân người thanh niên VN ở miền nam VN. Tất nhiên, nếu anh em không tới đánh chúng ở Hạ Lào, những đơn vị chính quy Bắc Việt ấy rồi sẽ kéo xuống, đánh chúng ta trên đất nước chúng ta. Anh em tới đánh địch ở ngay trên đất địch, sự thiệt hại chắc chắn phải nặng nề nhưng...

Như người xưa đã nói: «Chiến sĩ ra trận không chết thì bị thương...» không một quân đội hào hùng nào tham dự chiến tranh mà lại không có tử sĩ. Anh em đang rét lạnh ở rừng núi Hạ Lào, anh em có thể sống hôm nay chết ngày mai, xin anh em nhận nơi đây lòng biết ơn và cảm mến của chúng tôi và đồng bào ta. Tất cả đều kiêu hãnh vì anh em...

Hai món trụng độc

Thuê Nhận định tình hình nhà bếp Giao Chỉ tuần này, chúng ta thấy có những món gì lạ??

Trước hết là vụ Tổng Thống Thiệu bác bỏ ngôn ngữ Phú Lăng Sa của giai cấp thông ngôn gọi là phứt a la poóc, don-ne a măng-dê ô siêng, công-si-dê-rê côm-mơ ca-ca... - món «Kiềm Kê Thuê Vụ» từng nhà bằng nhãng do Bếp Huệ đề xướng và từng bảo đảm là rất ngon lành, béo bở. Hàng trăm triệu bạc đã được chi vào trò khi này để rồi bây giờ bãi bỏ. Bộ Tài Chánh sau trò in lịch tự quảng cáo, sắp đăng báo bán đấu giá 100 triệu tấn giấy trắng đã in một mặt, đó là những tờ phiếu kiểm kê thuế vụ bây giờ không còn được dùng đến nữa. Trong ít ngày nữa, những xe bán cơm tay cầm tức bánh mì thịt, bánh mì gà, ở thủ đô và các tỉnh sẽ được Bộ Tài Chánh cung cấp một số giấy trắng một mặt rất tiện cho việc gói bánh mì.

Chánh phủ tăng đủ thứ thuế, móc tiền của dân để chi dùng vào những trò hề nhạt như trò kiểm kê kê trên. Để rồi kêu ngân sách cần tiền, rằng đóng thuế là yêu rãng nước—(bắt chước cộng sản nhưng tro trên, lo bịch và hơn cả cộng sản) — Thật tòm.

Xăng Món trụng độc thứ hai trong nhà bếp Giao Chỉ tuần này làm cho thiên hạ đi té re là món xăng nhớt.

Tuần trước ta có món ngửi mùi thơm như mít: Biên Nam Hải thuộc phần đất ta có mỏ dầu chim, phái đoàn Giao Chỉ đã sang Ba Tư học hỏi nghề làm chủ nhân ông cho thiên hạ khai thác của nhà. Người ta lại sắp sót sáng chỉ bạc tỉ cho những của nợ xuất ngoại với danh nghĩa đi học nghề bán dầu để rồi nếu tương lai đến như cái lá đa trong thơ của nữ sĩ Kiều Mộng Tinh không tìm ra mỏ dầu thì chỉ người dân Giao Chỉ vỡ mộng và không được ăn cái giải gì cả, dù chỉ là cái giải rút và rồi trong lúc chưa trông thấy nửa giọt dầu xăng nào của mình cả, người dân Giao Chỉ tuần này lại phải chịu nạn vật giá leo thang thêm năm bảy khác nữa vì giá xăng tăng. Xăng mà tăng từa là đủ mọi thứ cần thiết cho đời sống của dân tăng theo liền tù tì một khi. Xăng ảnh hưởng đến tất cả. Chỉ mới có tin xăng tăng giá ở nhiều nơi các vị khai thác ngành xe dò, xe lam tự động tăng giá vé.

Điều cần biết rằng giá r lít xăng hiện nay là 20 tỉ, các hãng xăng ngoại quốc chỉ được thầu chừng 5 đồng. Số còn lại đều do chánh phủ ta thầu hết. Chánh phủ ta dùng tiền này để chi vào những công tác ích lợi cho dân... Congo như in phiếu kiểm kê thuế vụ, mua sơn vẽ cờ quốc gia tranh đất với cộng sản ở trong vùng đất của... ta, cho Bộ Tài Chánh in lịch quảng cáo v.v.

CAO LÔI

Trong số báo tuần trước, nơi mục này, C.O. có viết sẽ đề nghị với bạn Đăng Văn Hậu viết về vụ báo Đối Diện. Tuần này vì lý do kỹ thuật, bài báo không thể in được, CO xin cáo lỗi cùng quý bạn đọc.

CON ONG

□ LÃO DƯƠNG

Viết về một bút hiệu

Trong mục này, quý vị độc giả thân mến thường thấy người phụ trách ký tên là Chánh Đảng 33. Bút hiệu này không phải là mới, vì nó xuất hiện từ thời còn mờ ma Nhật báo Sống, và cái tên ấy cũng không phải tác giả của nó tự phong.

Số là ngày đó, trước của Tòa Soạn Nhật báo Sống, có một quán cóc. Vào khoảng gần trưa, trong lúc chờ báo lên khuôn, các đảng nhà văn, ký giả lớn nhỏ, thường tụ họp tại nơi quán cóc ấy, uống lade và đấu láo đủ tất cả mọi mục. Người phụ trách mục này cũng ở trong đám người uống lade ấy, và cũng vì uống rất lâu, rất kỹ, uống nhiều mà không lạng quạng, nên được hai giới giang hồ hắc bạch phong cho làm Chánh Đảng 33. Tới khi phụ trách mục này, dùng tên ấy làm bút hiệu, để nhớ lại một kỷ niệm ngày xưa, anh em chúng tôi còn họp mặt đông đủ.

Ấy vậy mà có một độc giả, gửi «tâm thư một bức», tới Tòa soạn, chửi chúng tôi quá nặng. Rằng chúng tôi đã ăn bao nhiêu tiền của cái hãng lade thực dân, mà tuần nào cũng quảng cáo, cũng lảng xê tên hãng của chúng nó vung vít. Rằng thì là chúng tôi, vong bản, thích tây thực dân, ưa nhậu nhẹt, đã được hãng la de 33 cung cấp cho đầy đủ, nên lúc nào cũng mang tên hãng chúng nó đặt lên hàng đầu.

Thật là một nỗi oan khó giải...

Thôi thì độc giả muốn là trời muốn. Ý của độc giả là ý trời. Độc giả đã không muốn cho chánh Đảng 33 được ngự trị ở đây, thì chúng tôi sẽ đi đâu nó đi, cho nó về hãng la de thực dân để tha hồ mà bốc thơm, bốc thối. Bây giờ, người phụ trách sẽ ký một tên khác. Như vậy, để cho vui vẻ cả làng...

LẬU MỸ

Nước Mỹ đang bị rối loạn vì... bệnh lậu. Tin từ nước Mỹ, cho biết rằng, có một em bé trai lên năm tuổi cũng bị mắc bệnh. Mà bệnh lại do em bé gái mới có chín tuổi truyền sang. Thật là một chuyện có thể liệt kê vào tập «dưới ánh mặt trời không có gì lạ».

Từ ngày Mỹ ở ạt đổ quân sang đất Giao Chỉ dân ta cũng bị lây nhiều bệnh lậu rất lạ. Sởi nổi nhất là bệnh teo chim mà đại biểu là ông DB Phan Xuân Huy. Nghe đâu thì căn bệnh ấy phát xuất từ đảo ô-ki-na-ôa, nơi mà lính Mỹ gọi là cửa ải Thái Bình Dương. Các ông lính Mỹ đã mang nọc độc từ đó tới, chích vào gái Giao Chỉ, để rồi gieo giống vung vít. Ai mà đóng phim «kể đến sau người Mỹ» là có quyền lãnh đủ.

Nay lại nói về bệnh lậu Mỹ... kẻ phụ trách mục này lấy làm lạ rằng hai đứa con út, 1 đứa năm tuổi, một đứa chín tuổi, mà cũng biết truyền bệnh cho nhau. Không biết truyền bệnh bằng cách nào, vì cả hai đứa, đều không có đủ khả năng, biểu diễn những trò «cu soong». Nhưng biết đâu, nơi đất địa linh, lại không sinh ra nhân kiệt?...

Nhưng chúng ta cần phải đề phòng tại phần chiến Mỹ. Chắc chắn rồi đây, sẽ xảy ra vài ba vụ xuống đường, biểu tình, kết án... bệnh lậu Mỹ, cho rằng bệnh lậu Mỹ sẽ đi tùm lùm như thế, là vì lính Mỹ tham chiến tại Giao Chỉ. Cái tội phần chiến, chúng nó thích lợi dụng thời cơ. Có thể chúng nó sẽ xuống đường, kết án chiến tranh, chỉ vì... bệnh lậu.

Chiến tranh và bệnh lậu có liên can gì tới nhau không thì kẻ hèn này không được biết. Nhưng chiến tranh cũng đã sinh sản ra nhiều thứ lậu mà trong số báo sau, chúng ta sẽ bàn tới.

Viết mục «lục xì» mà viết về bệnh lậu, tưởng không còn gì hợp hơn thế nữa. Vậy chúng ta hãy để dành...

CON ONG

BẦY NGÀY ĐÊM

Tinh quân chuyển đổi

GÁNH NẶNG CAY ĐẮNG

Tổng Thống Nixon vừa hoan hỷ bá cáo với ông bào ông về một lô tiền bộ mà người Mỹ đã gạt được ở VN. Tiền bộ đầu tiên là việc rút quân: "Trong vòng 6 tháng nữa, tổng số quân Mỹ rút khỏi VN sẽ lên tới 260 ngàn người" (Mỹ đã đổ vào VN tất cả 550.000 quân). Tiền bộ thứ hai là việc tiết kiệm xương máu: "Số tổn thất của binh lính Mỹ chỉ bằng 1 phần 5 so với tổn thất cách đây 2 năm". Tiền bộ cuối cùng là tiết kiệm tiền bạc: "Chi phí chiến tranh hiện nay đã giảm bớt được một nửa".

Lẽ dĩ nhiên lời bá cáo kể trên đã được con cháu chú Sam khoái trá. Trong vòng một tháng nay kể từ khi có cuộc hành quân Hạ Lào, người ta đã ghi nhận được một sự kiện bậc biệt. Đó là việc các phong trào phản chiến Hoa Kỳ đã xep lần ở Mỹ. Đồng thời, những tiếng gáy của những con bò câu nghị sĩ, dân biểu chủ hòa như Mansfield, Kennedy, Mc Govern... cũng không còn cất lạnh lạnh tại các diễn đàn Thượng, Hạ Viện Hoa Kỳ. Thay vì phản đối kịch liệt vụ hành quân Hạ Lào, như đã từng xảy ra kết án cuộc hành quân Cam Bốt, nhóm nghị sĩ dân chủ đối lập chỉ thông qua một nghị quyết "khuyến cáo TT Nixon triệt thoái hoàn toàn quân Mỹ khỏi Đông Dương trong vòng 2 năm tới".

Nhưng song song với sự hi hã, khoái trá của con cháu chú Sam, người ta cũng bắt gặp về mặt bị thâm của nhiều người Việt Nam. Đối với những người này. Hai cuộc chiến mở rộng sang lãnh thổ Kampuchea và Hạ Lào, mặc dù là "một thuận lý" để giải quyết chiến cuộc VN, nhưng có lẽ lại là những gánh nặng cay đắng mà dân tộc Việt, một mình sẽ khó mà gánh vác nổi. Những trận phản công đẫm máu mới đây của Bắc Việt vào các căn cứ phòng thủ của VNCH do các lực lượng thiện chiến ĐBQ và Dù trấn đóng, đã làm nhiều người ở Saigon hoài nghi sự cam kết yểm trợ của người Mỹ. Đại diện những người này, "ông già gân" Trần Văn Hương chiều ngày 27 tháng 2 đã "gân gó" mở một cuộc họp báo để lớn tiếng báo động về các ý muốn xô đẩy chúng ta sa lầy ở một trận Hạ Lào của người Mỹ. Sau khi đã dẫn chứng: "Trước ngày 15-2, Mỹ yểm trợ mỗi ngày 100 phi xuất tiếp liệu và 20 phi xuất tải thương. Nhưng sau ngày 15-2 lại giảm xuống còn có 20 phi xuất tiếp liệu và 2 phi xuất tải thương mỗi ngày", Cụ Hương đã nêu nghi vấn: Phải chăng Mỹ có ác ý cho VNCH sa lầy ở Hạ Lào để buộc chính phủ ta phải chấp nhận điều kiện của Hà Nội tại hội đàm Ba Lê?

LẠI TỬ THÙ...

Sau các chiến sĩ ĐBQ, nay tới lượt các binh sĩ Dù của ta lại phải gắng sức tử thủ ngọn đồi 31, trước sức tấn công đật, có cả chiến xa yểm trợ của Cộng quân BV. Tin tức chiến sự trong tuần qua đã làm nhiều người ở Saigon lo âu. Chưa bao giờ các chiến sĩ của ta lại phải gồng mình chiến đấu gian khổ như vậy.

Theo tin hãng Reuter, các binh sĩ Dù VNCH bị Cộng quân dùng xe tăng áp đảo, hiện đang tìm cách tập trung trong rừng rậm ở triển đồi 31. Số phận của khoảng 450 binh sĩ này rất mong manh. Các phi cảng trực thăng Hoa Kỳ bay yểm trợ thì nói rằng binh sĩ Dù vẫn còn kiểm soát ngọn đồi. Những tin tức khác lại nói quân CSBV đã đánh thủng phòng tuyến VNCH sau 5 đợt xung phong và như vậy lực lượng Dù đang tử thủ của ta đã phải hy sinh, đền nợ nước. Một điều làm nhiều người băn khoăn là giữa lúc trận đánh được các nguồn tin ngoại quốc mô tả là cực kỳ ác liệt thì bản tin chiến sự của Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị sáng ngày 27-2 (lúc viết bài này) lại không loan báo một tin tức nào về mặt trận Hạ Lào?!

HÀ TỨC ĐẠO

Một khúc rẽ mới của chiến cuộc Lào: chiến xa hai bên đã bắt đầu xuất trận. Tin hai vị trí đang bị Cộng quân bao vây, phi cơ Mỹ đã phải dùng đến loại hỏa tiễn đặc biệt để tấn công các xe tăng CS. Mặt khác, tướng Hoàng Xuân Lãm, tư lệnh hành quân Hạ Lào đã cho báo chí biết một chi đoàn thiết giáp của sư đoàn 1 Bộ Binh đã cấp tốc lên đường cứu ứng. Trong tương lai rất gần, trận đánh giữa các chiến xa hai bên sẽ xảy ra như hình ảnh một cuộc chiến tranh qui ước giữa hai nước. Liệu bao giờ thì phân lực cơ Mig của Cộng sản tham trận?

CAM BỐT CÙNG ĐÁNH LỚN

Cùng với chiến cuộc càng lúc càng đẫm máu tại Lào, mặt trận Cam Bốt tuần qua, đã bùng nổ khốc liệt trở lại. Một trận giao tranh, được mô tả "đừ đừ nhất" tại Đông Bộ Cam Bốt kể từ ngày quân đồng minh tiến sang bên kia biên giới, vừa xảy ra vào ngày 27 tháng 2. Sau trận đánh, một phát ngôn viên quân sự VNCH cho biết có 273 quân BV đã bị giết.

Trận đánh này, vô tình đã trùng hợp với, lời tuyên bố của Thủ Tướng BV Phạm văn Đồng mới đây tại Hà Nội "Ba nước Đông Dương hiện nay trở thành một chiến trường duy nhất". Để sửa soạn cho hình thức chiến tranh mới này, nhiều tin tức tình báo đã cho hay một vị Tướng của BV được mô tả là "một trong những nhân vật quan trọng của Hà Nội có nhiều kinh nghiệm về chiến tranh du kích và vận động chiến" đã được Hà Nội đặc phái cho chiến trường Kampuchea. Nếu cái tin này xác thực thì trong vài tuần sắp tới. Cộng Sản Bắc Việt rất có thể, cùng một lúc mở hai cuộc tấn công qui mô vào "quân lực viễn chinh" của VNCH đang hành quân tại đây. Người ta biết rằng, mặc dù quân đội đồng minh đã tuyên bố nhiều lần đại thắng trên đất Kampuchea, nhưng những cuộc đại thắng này hình như chưa xâm phạm nổi các sào huyệt mới của địch tại vùng Đông Bắc Kampuchea. Đây là nơi một ký giả Ba Tây, sau khi đi Hà Nội về, đã viết bài đăng trên báo Pháp, quả quyết rằng: "bom nguyên tử chiến thuật cũng không nhò hết được Cộng quân khỏi nơi đây".

Mặt trận Hạ Lào, theo nhiều bình luận gia ở Saigon, hiện đang là một gánh nặng cho quân đội VNCH. Nay thêm mặt trận Kampuchea nổ lớn nữa, không biết chính phủ ta sẽ đào quân ở đâu ra để đóng vai "lính viễn chinh" thay quân đội Mỹ. Hiện có nhiều nguồn tin ở Saigon đang làm các ông lính Babilac lo sốt vó: Bộ Quốc Phòng sắp sửa gọi nhập ngũ tất cả các tài nguyên, được hoãn dịch vì lý do học vấn, gia cảnh và tôn giáo... Nhiều doanh trại đang được cấp tốc xây cất để đáp ứng công việc huấn luyện mới này.

QUỐC SÁCH, ÔI QUỐC SÁCH

Nói chuyện chiến tranh mãi, đau đầu quá, tuần này HTĐ xin mạn phép được "nhòm ngó" tình hình hậu phương tí chút.

Trước đây, thời Tổng Thống Diệm, Việt Nam ta chỉ nghe có một quốc sách cực kỳ quan trọng là quốc sách "áp chiến lược". Quốc sách này đã bị xóa mờ sau cuộc Cách Mạng 1-11-63.

Nền Đệ Nhị Cộng Hòa của chúng ta mới đây cũng có quốc sách, nhưng không phải một, mà là rất nhiều quốc sách. Một trong những quốc sách nổi bật hơn cả là quốc sách "kiềm kẻ thuê vụ". Người ta biết rằng, riêng việc in những mẫu "khai thuê vụ" phát cho dân chúng cũng đã tốn hao nhiều triệu bạc, chưa kể

hàng bao nhiêu cán bộ sĩ quan đã được huy động để thực hiện công tác này. Chính ông Tổng Giám Đốc Thuế Vụ và các giới chức cao cấp của Thuế vụ cũng đã khẳng định rằng việc kiềm kẻ thuê vụ hoàn toàn hợp pháp và có lợi lớn cho quốc gia.

Nhưng người dân hình như không đồng ý về lập luận này. Họ cho rằng việc kiềm kẻ thuê là vi hiến và... tốn tiền, bởi vậy nên hủy bỏ (ý ông NS Mẫn).

Một đảng là quốc sách của các công tác viên sáng chế ra, một đảng là ý kiến, nên chọn đảng nào?

Cuối cùng, ngày 25 tháng 2 qua Tổng Thống Thiệu đã chọn dân. Kèm theo việc đình chỉ hẳn việc kiềm kẻ thuê vụ, TT Thiệu còn hạ lệnh bãi bỏ thuế lương bổng cho Quân công. Theo tin các báo thì sở dĩ quốc sách này bị hủy bỏ là nhờ TT Thiệu rất quan tâm đến dư luận quần chúng và báo chí đã phản đối kịch liệt.

Một khi TT Thiệu bắt đầu quan tâm đến dư luận thì đó là một điều đáng khen hay đáng buồn? dĩ nhiên là đáng khen. Nhưng cũng có điều đáng buồn là tới ngày bầu cử Tổng Thống rồi Tại sao để đến bây giờ TT Thiệu mới lắng nghe nguyện vọng của dân? Có người cho rằng đó là vì Tổng Thống, muốn "hy sinh" ngôi lại đình Độc Lập thêm 4 năm nữa để mưu việc... Bắc Tiến.

CÒN LÂU MỚI RÚT

Sáng ngày 25 tháng 2 một phái đoàn VNCH do luật sư Dương Văn Bắc cầm đầu đã lên đường sang Ba Tư để trình một "mặt thư" của TT Thiệu lên quốc vương xứ này. Chắc chắn bức "mặt thư" không ra ngoài vấn đề khai thác dầu hỏa.

Từ vài tháng nay, dầu hỏa đã là một khát vọng của cả dân tộc Việt Nam khốn khổ. Một bác sĩ cựu Thủ Tướng đã bảo với Hà Túc Đạo. Trong tương lai, khi Mỹ rút quân, chỉ có dầu hỏa mới có thể cứu vãn được tình trạng kinh tế nguy ngập của chúng ta lúc đó. Và cầu trời, cầu chuyện chúng ta có mỏ dầu không phải là một ảo tưởng.

Cũng từ khi, những tin tức về "thềm lục địa" có chứa nhiều mỏ dầu ở ven biển Cà Mau được tung ra, người ta bỗng thấy chiến tranh mở rộng khắp Đông Dương song song với cuộc chiến tranh "bom đạn" đó, một cuộc chiến tranh lạnh. Giữa các công ty khai thác dầu hỏa Âu Mỹ và Nhật Bản, trong việc chạy đua giành độc quyền khai thác dầu hỏa ở Việt Nam. Nhưng phương tiện để hạ nhau lẫn này là "thủ đoạn" và "tiền bạc".

Giữa những trận thư hùng giành miếng mồi ngon dầu hỏa, không biết có nhóm tư bản Mỹ nào nhào vào vòng chiến không. Chỉ biết hiện nay, báo chí Nga đang la toáng lên rằng: "Còn lâu Mỹ mới rút quân ra khỏi VN". Việc mở rộng chiến tranh mới đây sang Ai Lao và Kampuchea chẳng qua chỉ là một hành động nhằm tạo cơ hội cho người Mỹ có lý do ở lại Việt Nam lâu hơn, để tìm cách độc chiếm quyền khai thác dầu hỏa.

Đó là một giả thuyết mới nhất và cũng khá độc đáo để giải thích tại sao có một cuộc chiến ranh Hạ Lào mới đây.

CON ONG

CÁI CHẾT CỦA TƯỚNG TRÍ CÓ NHIỀU BÍ ẨN ?

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

H.Ô. — T.K. — N.M. phụ trách

CHUNG QUANH VỤ TẤN CÔNG CHIỀM CHÙA T.T TÂM GIÁC : TÔI THẤY BUỒN VÀ XẤU HỒ

□ Cầu chúc quý Thượng Tọa sớm về cõi niết bàn để chúng sinh bớt phần đau khổ.

SAIGON.— Phật giáo Thống Nhất đã nứt làm hai mảnh hòm hòm bom—Mảnh Ấn Quang, mảnh VN Quốc Tự. Mảnh VN Quốc Tự hiện nay lại có cơ rạn nứt làm 2 nữa, mảnh Tâm Châu, mảnh Đức Nghiệp. Phe Đức Nghiệp đã công khai thách thức địch danh sư ông Tâm Châu. Nếu là người quân tử hãy ra mặt chống đối, chứ đừng ném đá giấu tay. Phe Đức Nghiệp đã bắt sống giáo sư Nguyễn Cao Thanh làm con tin, sau khi giáo sư hướng dẫn một lực lượng tới phá hội chợ của

phe Đức Nghiệp trong khuôn viên VN Quốc Tự.

Trận chiến giữa hai phe có cơ bùng nổ lớn. Chưa biết mèo nào cắn mỉu vào. Chỉ có phe Ấn Quang là võ tay reo, và đang ca bản «Chiêu Hồi» về đi Sư ơi, Quốc Tự tan nát điều tàn rồi.

Phe sư Ấn Quang đã nói luôn luôn mở rộng cửa từ bi để đón những người con Phật từ bên kia cũng tuyền trở về với chánh pháp...

Trước vụ này Thượng Tọa Tâm Giác (vừa đi ủy lạo binh sĩ từ mặt trận Lào về) đã nói với Con Ông : Tôi thấy buồn và xấu hổ... Cũng thế đám Phật tử nham nhơ của C.O cũng cảm thấy tủi nhục nên đã phải «đù oà» luôn mồm cho nhẹ nhõm cái bàn tọa.

Cầu xin cho quý Thượng Tọa sớm về cõi niết bàn để chúng sinh bớt thêm được một phần đau khổ trên cái cõi đời đầy rẫy những chuyện chó đẻ này.

CỰ THỦ TƯỚNG GÃI HÁNG HỢP BÁO ĐÀ KÍCH NHÀ NƯỚC YẾU SIU

SAIGON.— Nghị sĩ Trần Văn Hương, cựu hai lần Thủ Tướng vừa mở cuộc họp báo bỏ túi. Trong cuộc họp báo này, cựu nghị Hương đã tỏ vẻ luyến tiếc thời liệt oanh ngày xưa qua một câu nói được nhắc đi nhắc lại nhiều lần ! «Nếu tôi còn làm Thủ Tướng»

Cựu Hương đã tỏ ý chê ông nhà nước hiện tại yếu, vì có yếu mới để cho phong trào của phún Ngô Bá Thành đòi quyền sống, đòi chồng, con họ «giã từ vũ khí»

trở về. Cựu nghị nói «Thờ ông làm Thủ Tướng không thể có những phong trào đó. Lời nói đã có ý nhắc lại thành tích đẹp biểu tình một thời anh dũng đã mất. Ai cũng biết rằng, sau ngày cách mạng, lần đầu tiên cảnh sát phải dùng lựu đạn cay, ma trặc đẹp biểu tình là thời ông nghị

Hương làm Thủ Tướng lần thứ nhất, địa điểm đẹp biểu tình bằng lựu đạn cay ở trước dinh Gia Long. Có thể nói ông nghị Hương đã khai sáng ra phong trào đẹp biểu tình bằng biện pháp mạnh, và ông cũng là người tiên phong mở đường cho chế độ Dùi cui tự bấy giờ, và bây giờ mây tiếng nếu tôi làm còn Thủ Tướng* quả là nào nề ai oán quá.

CHÚC

DU TỬ LÊ

và

THUY CHÂU

trăm năm hạnh phúc

CON ONG

Đón đọc tạp chí Nghiên cứu Văn Học

- Nghiên cứu phê bình sáng tác sinh hoạt Văn Học
- Diễn đàn ngôn ngữ và tư tưởng Văn Học
- Nhận diện thường xuyên vóc dáng hiện tình Văn Học.
- Chủ nhiệm : L.M Thanh Lăng
- Với sự cộng tác của Vũ Hạnh, Nguyễn Văn Trung, Nguyễn Sa, Nguyễn Thị Hoàng...

SỐ 1: VĂN NGHỆ ĐEN phát hành 15-3-19 71

Nhà nước làm sao chứ trong lúc này mà đề lính tráng hoang mang thì nguy to đấy !

SẼ GÈNH (Tin Độc).— Tướng Đỗ Cao Trí như vậy là đã yên nghỉ bên các chiến hữu của ông tại Nghĩa Trang Quân Đội; Nhưng sau cái chết của ông những nghi vấn đã được đặt ra và một trong những nghi vấn ghê gớm nhất là Tướng Đỗ Cao Trí đã bị thanh toán bởi âm mưu chính trị chính em nào đó !

Thoạt đầu C.O cóc chịu tin ở cái giả thuyết đầy tính chất lâm li gay gắt kia, mặc dù ở chỗ nào cũng có thể có cái bàn tay lỏng lá thò vào nhưng mới đây phu nhân cố Đại Tướng Đỗ Cao Trí vừa hợp báo và cho biết cái chết của chồng bà cần phải được giới hữu trách... xét lại. Theo phu nhân cố Đại Tướng, trước ngày xảy ra vụ nổ phi cơ, cố Đại-Tướng Đỗ-Cao-Trí đã cho gia đình biết là có một người đã báo tin cho ông biết có kẻ mưu hại ông.

Rồi khi chiếc trực thăng của Tướng Trí sắp cất cánh có một kẻ đã gửi thùng pin truyền tin lên phi cơ. Phu nhân cố Đại Tướng Trí đã ngờ chính... cái thùng pin kia là nguyên nhân gây ra cái chết của Tướng Trí ?

Qua những sự kiện trên, kẻ để tin nhất nước, cũng phải tỏ ra có tí nghi ngờ. Lại có dân biểu tuyên bố những câu như trên lại một dân biểu đối lập kịch liệt với Nhà Nước, thì đâu có gì đáng nói. Đàng này, ngược lại...

Bọn C.O nghĩ rằng Nhà Nước có bốn phận phải làm sáng tỏ cái chết của Tướng Trí để dư luận khỏi hoang mang. Nhất là đối với đảng Nhà Choang, những kẻ đang đánh đấm sanh tử tại mặt trận Lào; Nếu để họ phải hoang mang về cái chết của một ông Tướng, thì còn tinh thần cóc đầu mà chiến với đâu.

NGHỊ HÒN BẮT BÍM SƯ ÔNG

SẼ GÈNH (Tin Độc).— Nghị hôn Phạm Chí Linh mới đây vừa lên tiếng tố cáo ông Chủ Tịch Hội Đồng Tỉnh Gia Định Nguyễn Duy Bảo cùng hai ông nghị hôn khác đã đến Việt Nam Quốc Tự bắt bím Sư Ông Viện Trưởng Thích Minh Thành 500 xin. Theo nghị hôn Phạm Chí Linh, Vũ Hữu Chương thì chính Sư Ông Viện Trưởng Viện Hoá Đạo thuộc hệ phái Việt Nam Quốc Tự cũng đã xác nhận rằng sự kiện trên là đúng.

Sắp đến ngày bầu cử Viện Dưới rõ khác, những tay nghị hôn bản thủ không chừa một thủ đoạn nào để bắt bím vận động nhảy vào Viện Dưới. Với những ngữ này mà đặc cử vào Viện Dưới, thì đất nước này khó mà sáng sủa nổi.

Tin giờ chót cho hay, dù bị làm khó để hội đồng viện vẫn tiếp tục mở chợ phiên từ thiện để lấy tiền tu bổ chùa và chi phí Phật sự. Tránh cho những thiện nam tín nữ cũng như những khuôn hội địa phương thuộc GHVNTN bớt được phần nào sự đóng góp. Tuy nhiên hội đồng viện đã khuyến cáo ban tổ chức hội chợ không nên làm điều gì có thể phương hại đến uy tín chung của Phật giáo.

TỔNG NGỌC BỊ MỘT VỐ ĐAU

SẼ GÈNH (TĐ).— Việc ông Tổng Ngọc bắt chọt tăng giá xăng, dù trước đó 2 hôm ông mới tuyên bố «giá xăng sẽ không tăng từ đây cho tới tháng 3 nữa...» đã gặp phải phản ứng mạnh mẽ của một số dân biểu. Dân biểu Bàng và Quốc cho rằng ông Tổng Ngọc là tay sai Xía, là tham những gộc cấu kết với bọn gian thương để bóc lột dân Anamta.

Hai dân biểu này đòi Quốc Vương phải hạ bệ ông Tổng Ngọc ngay tức tưởi. Theo bọn C.O thì sức mấy mà Quốc Vương lại chịu hạ bệ Tổng Ngọc, kiểm được một người «được việc» như ông Tổng Ngọc đâu phải là để C.O khuyển hai ông Bàng, Quốc dùng quá viên mơ chi tổ cho ông Tổng Ngọc cười vào mũi các ông.

Ngoài hai dân biểu Bàng và Quốc, ông dân biểu Trương Chăm cũng tác giáng nổi giận, mắng ông Tổng Ngọc là người «không biết sĩ nhục là gì». Bọn C.O thấy rằng bị ông Trương Chăm dạy dỗ điều sĩ nhục thì cóc còn gì đau hơn nữa.

NÓI LÁO mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn dưa lất nhát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

● GÃ THÂM

Chiến trường Hạ Lào

Tình hình chiến sự ở Hạ Lào trong 2 tuần này, là vấn đề được đồng bào ta quan tâm và chú ý đến rất nhiều. Những đơn vị quân đội ưu tú, thiện chiến nhất của ta đều có mặt trong trận Hạ Lào. Và đây là lần thứ nhất trong nhiều năm trời, quân ta chiếm phần chủ động tiến đánh quân địch. Quân ta không chỉ chờ địch đánh rồi mới đỡ như trước nữa. Huyền thoại « Đông Phương Bất Bại » của Cộng Sản Á Châu đã bắt đầu tan vỡ ở VN. Cuộc tiến quân của ta sang đánh Quân Chính Qui Cộng Sản ở ngay nơi chúng vẫn tin rằng ta không dám đến, ở nơi chúng có cả xe tăng pháo đài... là một bằng chứng cụ thể nói lên sự tăng trưởng trước mắt của quân đội ta và điều kiện « khả dĩ bại trận » của quân đội Cộng Sản. Năm 1969, khi quân chính qui B.V kéo qua vĩ tuyến 17 vào hoành hành ở những tỉnh miền Trung, đại ký hiả Raymond Cartier của Paris Match nhận định rằng: « Quân đội VNCH chưa đủ sức chống cự quân đội chính qui BV »...

Nhưng đó là chuyện 5 năm trước. Năm nay 1971, cũng ký giả Raymond Cartier của Paris Match viết một bài về chiến tranh VN, đưa ra nhận xét: « Huyền Thoại bất khả bất thắng — dịch nôm « không thể không thắng » hoặc « cứ đánh là thắng » — của Cộng Sản Á Châu đã vỡ tan tành ở chiến trường VN. » ký giả Raymond Cartier nói rõ :

« Chính quân đội VNCH chứ không phải quân đội Hoa Kỳ, đã đánh bại quân cộng sản trên chiến trường... »

Đồng bào ta sôn sao muốn biết về những trận đánh lớn đang tốn hao xương máu anh em ta ở Hạ Lào, và trận giao tranh lịch sử quyết định vận mạng cuộc chiến tranh VN... nhưng rất tiếc những tin tức về chiến trường này có quá ít. Số tin ít ỏi mà đồng bào được biết toàn là những tin thất lợi thất bại về phía quân ta. Đáng nhau dữ dội cả tháng nay mà đồng bào ta vẫn chưa được nhìn một hình ảnh nào của chiến sĩ ta ở Hạ Lào. Mỗi Tivi mỗi tối, đồng bào chỉ toàn thấy hình Tổng Thống đi kinh lý, Thủ Tướng tiếp khách, Tổng Trưởng đặt viên đá đầu tiên, Đô Trưởng đọc diễn văn v.v.. Nói tóm lại, toàn là những gì không ăn nhập đến đồng bào, những hình ảnh chết.

Phóng viên chiến trường

Hồi 9 giờ tối thứ sáu 26-2-71, Truyền Hình Quân Đội cũng có 30 phút về chiến trường Hạ Lào Trung Tá Bô Trai Phạm Huấn điều khiển chương trình này Gã Thâm thấy ông trình bày rất hay, hùng hồn, được lắm — Chỉ tiếc là thiếu hình ảnh chiến trường Hạ Lào.

Phạm Huấn và PV Nguyễn Thiệp thuật lại trận tử chiến của TĐ 39 BĐQ trên ngọn đồi máu cách Lao Bảo 18 cây số — chỉ cần nghe thôi, chưa thấy hình ảnh, người nghe cũng đã thấy rợn người — cảm thương vì chiến sĩ ta gian khổ đánh giặc bao nhiêu thì người nghe lại giận mấy anh phóng viên ma giáo UPI bấy nhiêu.

Số là 1 anh Phóng viên UPI nào đó không rõ anh này là Mèo hay Mít loan đi bản tin đề cao 1 anh Mèo tên là Fuji - UPI bốc anh Mèo này thành người hùng đã đánh hạ giá chiến sĩ BĐQ. Tin rằng : Bị địch bao vây 2 ngày 2 đêm, bắn đến hết đạn, các chiến sĩ BĐQ Tiều Đoàn 39 bị giao động tinh thần nôm na ra là sợ đến phát ngân ngơ các sĩ quan TĐ này lại chết hết — may có anh Trung sĩ Mèo Fuji vì

trực thăng bị bắn rớt, ở lại... chỉ huy luôn TĐ 39 BĐQ. Anh Mèo Fuji này hướng dẫn 200 BĐQ ta rút về cứ điểm an toàn nghĩa là theo bản tin này của UPI, anh Mèo Fuji là người hùng, là Siêu nhân, nhờ có anh 500 binh sĩ BĐQ mới còn sống, nếu không có anh, toàn thể TĐ 39 BĐQ đã bị địch giết trọn.

Chuyện anh Mèo Fuji người hùng này cũng là một huyền thoại. Đó là huyền thoại : « mèo số dách. Mèo là Bó cả thiên hạ — không có Mèo thì cả thiên hạ chết hết... » Huyền thoại này có thể được giới Bồi Mèo tin tưởng nhưng từ việc mấy anh Mít Bồi Mèo bóc thớ chủ, người dít chủ Mèo và hít hà khen... thớ ơi là thớ, đến việc loan tin hạ giá quân đội ta là một việc không thể chấp nhận được.

Nhiều lần rồi, chúng ta thấy các anh Mèo UPI AP loan tin láo, công khai và ngang nhiên mặt sát chúng ta tưởng đã đến lúc chúng ta cần phải kéo nhau đến cho mấy anh này bày bài học.

Quân ta cứ kéo tới cây đồng chơi đờn hội chợ mấy anh UPI, để coi « tinh thần quả cảm, hào hùng Fuji » của mấy anh ra sao. Tưởng đó cũng là một trò vui vui nên làm vậy.

Phản nào thôi...

Nhân viên Tòa Đại sứ Tân Tây Lan ngồi xe Datsun mang bảng số Ngoại giao đi dự tiếp tân ở Sài Gòn xe dề vào chỗ có cảnh sát gác, cả khu phố bị chặn thường dân không kẻ nào được đi ngang vậy mà khi mãn tiệc trở ra, hai vợ chồng ông Tân Tây Lan thấy xe Datsun của họ đã bị quái thời mất.

Chuyện này, nói theo ngôn ngữ của ông Tổng Trưởng Hồ văn Châm, là một sự... cao quý của tự do. Nhưng tự do... về xe của thường dân còn có thể chịu đựng được, tự do về cả xe của ngoại giao đoàn thì nhục quốc thể quá chừng, ông Trưởng ông Trưởng Cảnh sát tân nhiệm mà nhân cơ hội mới về có quyền quét dọn nhà cửa, xếp đặt lại bàn ghế trong nhà, mạnh tay một phát trừng trị bọn có quyền bắt ăn cắp mà lại toa rập với ăn cắp cho đồng bào mất ruột.

Tuy kêu gọi ông Trưởng Phong ra tay can quét như trên đây, Gã Thâm thực tình không dám hy vọng nhiều. Bởi vì thấy ông mới về đã phải vất vả trấn an thiên hạ, « cứ ngồi yên đấy không phải đi đi đâu mà sợ... » Ông chưa đòi người ta đứng dậy để ông cho xếp đặt lại bàn ghế người ta đã làm khó ông rồi sức mấy ông đây được người ta đi chỗ khác để ông sửa sang nhà cửa ??

Các bạn ái mộ WRESTUNG trên Tivi mau mau tìm mua kẻo hết.

WRESTLING ĐÔ VẬT

Do THƯƠNG HOÀI NGUYỄN Biên Tập 20 trang khổ nhỏ. In toàn Offset Bia màu. Mỗi tuần phát hành một tập. WRESTLING 1 và WRESTLING 2 có bài và hình của MIL MAS, CARAS, DORY FUNK, FRED BLANSSIE, ERNIE LADD, TONI ROSE v.v...

Muốn có một tuần báo văn minh không làm nhục người đọc...

Bạn hãy thử đọc :

QUYẾT SỐNG

Tuần báo ra ngày thứ sáu ĐĂNG GIAO và HOÀNG HẢI THỦY chủ trương biên tập

nhỏ
lông
báo

● CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Khó hiểu

Vụ mấy ông cố đạo viết báo bị đưa ra tòa về tội « ca ngợi Cộng Sản » và bị xử đi tù trong tuần qua làm cho giới trí thức Giao Chỉ bàn tán nhiều điều. Cố đạo mà ca ngợi Cộng Sản là một điều khó hiểu. Dân Giao Chỉ càng khó hiểu hơn khi đọc báo thấy đăng những tin tức tối om về vụ này. Vừa hôm trước các báo đăng tin to to đả : L.M. Trương Bá Cần, tác giả bài báo « 20 năm xây dựng xã hội miền Bắc » bị tòa cho đi năm 9 tháng. L.M. Chân Tín Chủ Nhiệm Tạp Chí Đối Diện cũng được hân hạnh đi... đối diện với chấn song sắt nhà Bát Giác Giao Chỉ 9 tháng — trùng hợp với thời gian thai nghén của Thị Phấn mần đẻ — qua hôm sau, những tờ báo đó lại loan : L.M. Trương Bá Cần không hề bị kêu án tù, chỉ có L.M. Chân Tín bị 9 tháng mà thôi.

Lại có báo chịu khó ghi rõ : Theo án Tòa, L.M. Trương Bá Cần không bị Tòa kêu án tù, chỉ có tác giả bài « 20 năm xây dựng... » là bị án 9 tháng thì... « tác giả bài báo trên là ai ? Có ghi tên dưới bài mình viết không ?? Tác giả chính là L.M. Trương Bá Cần. Phạt tác giả bài báo chớ không phạt cố đạo ! Thiên hạ định « chơi chữ » chăng ??

Nhờ lòng... vụ này, Công Tử HĐ thấy rằng phạt tù nặng như thế. Tòa có thể đã hơi nặng tay. Nhưng vô tư mà nói, mấy ông cố đạo này cũng rắc rối to ra gì. Cố đạo mà bênh Cộng Sản thì thật không thương được, dù là bênh đúng !!

Nên Công Tử HĐ có lời nhắn các cha nói chung và mấy cha Đối Diện nói riêng : Việc chê khen người đời là nghề của tụi con, các cha ơi. Các cha hưởng lộc chúa thì chỉ nên hầu hạ Chúa — Đến chê khen mà các cha cũng xia vô thì tụi con chết đói hết còn gì. ??

Tin Anh Em ta cứu giúp Chị Lê văn Trương

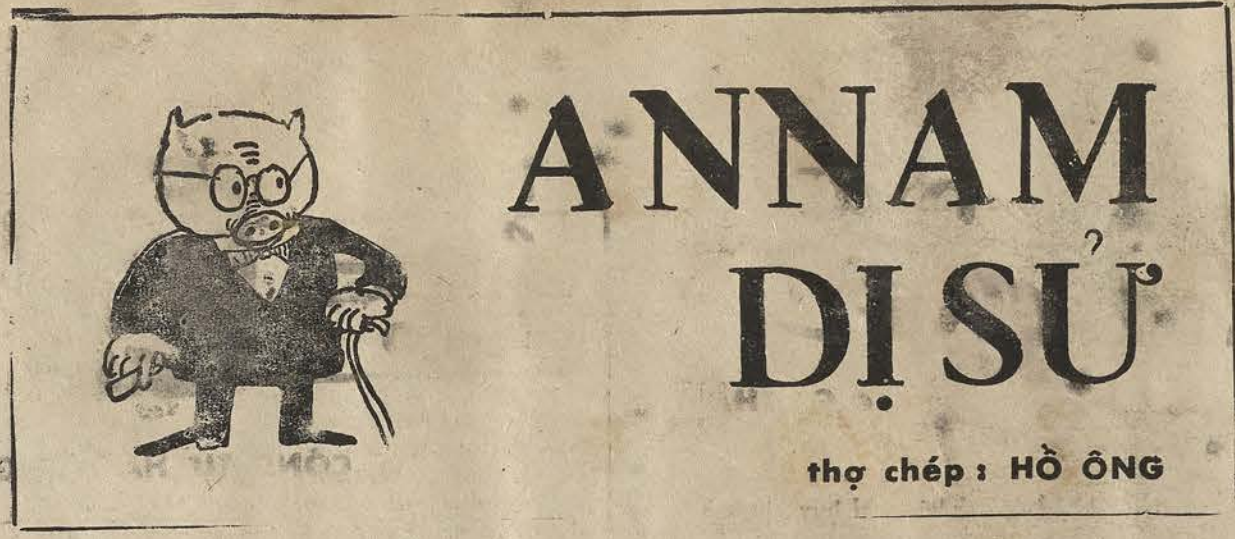
Cho đến thứ bảy 27-2-1971, Con Ong đã nhận được tiền của các bạn dưới đây gửi đến giúp Chị Lê văn Trương :

- Anh Trần Tấn Quốc, chủ nhiệm Nhật Báo Đuốc Nhà Nam 5.000đ
- Nhà xuất bản Chiêu Dương 10.000đ
- L.M. Nguyễn Quang Lâm Chủ Nhiệm Nhật Báo Xây Dựng 10.000đ
- Anh Hoàng Trọng Miên 1.000đ
- Anh Phan Lạc Phúc 2.000đ
- Minh Võ Chủ Nhiệm Con Ong 10.000đ
- Họa sĩ Him 2.000đ
- Bà Cosunams Films 5.000đ
- Bà Mai Châu tuần báo Mảnh Ảnh 1.000đ
- Anh Cát Hữu 1.000đ
- Một vị vô danh 1.000đ
- Ông Ngô Công Minh Chủ Nhiệm Nhật Báo Lê Sóng 5.000đ
- Anh Nguyễn Thụy Long 2.000đ
- Anh Phạm Hồ 2.000đ
- Anh Nhật Tiến 3.000đ
- Anh Hoàng Châu Nhật Báo Độc Lập 5.000đ
- Anh Sĩ Trung 1.000đ
- Anh Dương Hùng Cường 1.000đ
- Anh Cung Tích Biền 1.000đ

Tổng cộng : 69.000đ (sáu mươi chín ngàn đồng)

Như vậy là đến ngày 27-2-71, số tiền anh em ta góp lại giúp chị Lê văn Trương đã được là 69.000đ. Nhưng vẫn chưa hết, còn rất nhiều anh em khác cho biết sẽ mang tiền đến nữa. Mong anh em đến cho đông để tới sáng thứ bảy ngày 6-3-71 này, chúng ta có một món tiền kha khá để đưa chị Lê văn Trương.

NHẮN TIN : Kính mời Bà Lê văn Trương tới Tòa soạn CON ONG vào lúc 10 giờ sáng Thứ bảy 6-3-71 để chúng tôi được hân hạnh chuyển số tiền của anh em văn nghệ sĩ giúp Bà. CON ONG.

ANNAM DI SỬ

thợ chép: HỒ ÔNG

(Kỳ 5)

TIN MỪNG: Vào giờ chót ông Tổng Trưởng Bộ CCB cho biết ông không hề khuyên các quâ phụ dùng vào Làng Phế Binh, nếu không muốn bị hiệp hội đồng. Đây là một tin mừng... cho mai sau. CO xin lòng trọng thiên bêng "Hồi Thử Tư" trong An Nam Di Sử" mong những vị độc giả khó tính xi xóa cho.

HỒI THỬ NĂM

Trên Phố Hình Đài, Lý Thông múa lưới

Ngay giữa Kinh Đô, Ân Sĩ tụt quần
 Đây nói về người Lý Thông, cách nay hơn chục niên rất muốn được tiêm trừu, bưng bô cho Cậu Cấn. Bị chê, bèn linh và âm thầm chui vào Mặt Trận Quốc Gia Kiu Quốc đề... chống Nhu Diệm Lý Thông nhờ giới khoa điều dóm nên được lãnh tụ Mặt Trận cho xách cạc táp, điếu cày, thuốc Lào Cại Sản theo sát chân lãnh tụ. Nhờ vậy khi lãnh tụ bị mật vụ Miền Trung tóm Lý Thông cũng được tóm ké, nên có một thành tích tù rất lẫy lừng.

Sau khi đắc cử vào Viện Tại Tiêng, Lý Thông không ngại làm nhục cổ Đảng Trường Nguyễn Thái Học bằng hành động cúi đầu làm gia nô cho Triều Đình Nam Ngu. Có lần Lý Thông đã lên Phố Hình Đài múa lưới lều lảo về cái Dự Luật Bầu Chánh, Phó Vương. Theo Lý Thông điều 70, khoản 7 trong Dự Luật này không hề cưỡng hiệp Hiến Pháp. Lý Thông vi vút: *Việc giới thiệu Ứng Cử Viên chỉ thuần túy là giới thiệu, còn quyền quyết định tối hậu vẫn ở nơi cử tri.* Rồi nghĩ tới việc Ngu Vương đang ngồi tại Độc Lầu cho điếm, Lý Thông vi vút thêm: *Những lời chỉ trích DAL này do những dân biểu, nghị sĩ thân Hành Pháp đưa ra là không đúng sự thật, vì DAL này được đề nạp bởi những người thuộc đủ mọi khuynh hướng...*

Có Ân Sĩ cũng là khán thỉnh giả của Phố Hình Đài, xem xong vội vã tềch lên Bô-Na. May gặp Lý Thông, Ân Sĩ hỏi:

- Người ra đây để làm gì?
- Tôi kiếm mua thuốc... thôi mồm. Còn ngài?
- Ân Sĩ cười văng cả bựa:
- Ta há? Ta tìm mua thuốc thổi tai!

Nói xong Ân Sĩ lấy lại bộ mặt nghiêm trang, đoạn hỏi Lý Thông:

- Người tuyên bố trên Phố Hình Đài là điều khoản giới thiệu ứng cử viên chỉ có tính cách thuần túy là giới thiệu. Ta cóc hiểu nó thuần túy ở chỗ nào?

- Lý Thông cười tở tở:
- Nó thuần túy ở chỗ bắt bím!
- Trường hợp những ứng cử viên không giao du với bọn người hôi thổi như các người, tất sẽ không được các người giới thiệu và không được

quyền ứng cử. Như vậy Hiến Pháp chẳng bị hiệp dâm là gì.

- Ngài làm rồi, phải bảo là Hiến Pháp bị... «bề hội đồng» mới đúng, vì những kẻ nạp DAL này gồm nhiều khuynh hướng khác nhau, chứ đâu có phải độc mỗi dân biểu, nghị sĩ thân Triều Đình mà thôi đâu!

Ân Sĩ thoáng thấy đã có mùi xú ối, bèn rút chiếc điếu cày đặt ở cặp quần kéo một hơi thuốc Lào rồi hỏi Lý Thông:

- Người thử nói qua vài khuynh hướng, xem.

- Này nhé, nghị sĩ Duy Trì thuộc khuynh hướng Đức Thánh Trần, dân biểu Ngọc Nguyễn Sĩ khuynh hướng Nặng Bi, dân biểu Mặc Bu, Lý Tài Hốt, Trần Dạ Xoa... thuộc khuynh hướng Đầy Tô Con Sen. Còn tôi, tôi không nằm trong những khuynh hướng đó.

- Vậy người thuộc khuynh hướng nào?

- Khuynh hướng... Đới Đĩa!

- Vừa thôi chứ. Đới Đĩa với Nặng Bi là mấy thứ?

- Là hai. Nhiều khi Nặng Bi và Đới Đĩa còn đối lập kịch liệt là đàng khác, nếu âm dương không tương đắc.

Nói xong dân biểu Lý Thông thò tay vào túi áo vét tông móc ra một cái quần si lip màu hồng. Ân Sĩ lấy làm kỳ bèn hỏi:

- Sao trong người người lại có cái của nợ này?

- Bà lớn đưa cho tôi để làm mẫu, để giữ lấy... cái mác. Bao giờ công du, mua về cho bà lớn một tá.

Chợt nghĩ ra điều gì, Lý Thông cười toe toét rồi tiếp:

- Cái này cũng là một thứ bùa để công du. Cứ đem ăn vào mũi ông Chủ Tịch rồi bảo là phải đi đấm bầy nước để chọn quần si lip cho bà lớn, là ông Chủ Tịch phải ký nhiệm vụ lệnh ngay tức tưởi!

Tiết lộ rưng rợn của dân biểu Lý Thông làm cho Ân Sĩ giật mình, lông chân, lông mày đều dựng ngược. Khi đã lấy được bình tĩnh, Ân Sĩ giờ chiếc điếu cày đập vào mặt Lý Thông, rồi hét lớn:

- Đồ con tiêu. Khảm như chúng bay mà cũng mặc quần áo, ta nhất định cời trường đề khời lẩn lộn với tội nham nhở, ăn hại dái nát...

Nói xong Ân Sĩ bèn đi một đường thoát y vũ, đoạn cứ thế cầm đầu chạy thẳng, đến trước tòa nhà nom giống cái chuông Ch im, Ân Sĩ bị phú lít gác công chặn lại và quát:

- Ông già trần nhòng nhòng này vào đây làm gì?

- Ta tìm người.

- Ở đây không có người. Chỉ có dân biểu, Ân Sĩ thất vọng thờ dài, vẩy xe kéo rồi tềch: Viện này người đời sau có thơ rằng:

*Cũng quần, cũng áo, cũng ô tô.
 Mát mặt nhờ che của lót... «đồ».
 Khốn lị, thẳng dân tin với tưởng
 Đến chừng biết rõ mới ô hô!*

Muốn biết tên gia nô Lý Thông có được công du, mua quần si lip cho bà lớn hay không, đón coi hồi sau sẽ rõ.

HỒI THỬ SÁU

Cứu trợ gà mờ, Phan Tu Bíp ngâm tì
 Nặng bi xếp Đàng, Hồ Thượng Thư kỳ thị

Đây nói về Phan Tu Bíp, người đã cảm khái vãi nước mắt tở tở, tại Tòa vì trót đại ké tí cách mệnh, được Ngu Vương tin dùng cho làm chức Quốc Vụ Khanh. Phan tu Bíp tự biết mình bất tài, rất an phận. Ở trên đặt đầu gối đó không dám may may nhúc nhích.

Sau thời gian công du diễn thuyết vung vít làm móp chính nghĩa, Phan Tu Bíp cấp đít về nước và vẫn phây phây ngồi trên ghế lớn. Ngoại sử bàn rằng chính khứa Nam Ngu đều có những sở trường riêng. Phan Tu Bíp có tài xử dụng nước mắt rất thần sầu, nên đã thành công và được đời phong tặng tước hiệu là Chính Khứa Tô Tô.

Gặp lúc dân miền Trung bị thiên tai bão lụt, Ngu Vương bèn triệu Phan Tu Bíp vào cung và phán rằng:

- Bấy lâu nay khanh ngồi chơi soi nước, chắc cũng ngứa ngáy chân tay chứ?

- Hạ thần vẫn cóc thấy ngứa.

- Vậy mà trăm cứ tưởng ngồi mãi không hoạt động người ngòm cũng sinh ghê lác...

Phan Tu Bíp quai tay gãi gáy và nói:

- Bệ hạ quên rằng hạ thần vốn là Tu Bíp có tài chữa lác và ghê Tầu còn trội hơn Tu Bíp Phạm Văn Út một bậc!

Ngu Vương ra chiều nghĩ ngợi, đoạn nói:

- Nhưng dù thế nào, khanh cũng nên đứng ra đảm trách vụ này...

Nói đoạn Ngu Vương đem việc thiên tai bão lụt Miền Trung và chương trình cứu khổ cứu nạn bàn với Phan Tu Bíp. Phan Tu Bíp thấy được Ngu Vương cho làm Chủ Tịch Ủy Ban Cứu Khổ Cứu Nạn, thì lấy làm sung sướng, bèn cười toe:

- Bệ hạ cứ yên tâm, đề phen này hạ thần sẽ chứng tỏ cho mọi người thấy rằng hạ thần không phải chỉ đáng có năm xin như Phó Vương đã xô lá. Khả năng của hạ thần nhất định hơn mấy em thợ chọi hàng chục xin mỗi tháng.

Ngu Vương vốn nghe nhảm tai những lời nói phét của đám quần thần, nên chẳng vội vui. Người chỉ lên mái tóc đã bạc qu á nửa, nói với Phan Tu Bíp:

- Khanh phải cẩn thận cho lắm, tóc trăm chỉ còn loe nghe vãi trăm sợi đen thôi đấy!

Phan Tu Bíp... lại gãi gáy, cười toe:

- Bệ hạ yên chí nhơn... Gia nô trung thành mà!

- Biết rồi. Nhưng đừng quá lạc quan mà hỏng việc. Khanh phải biết rằng bây giờ sắp bước vào mùa bầu cử. Chỉ sợ sầy một tí là mất hết phiếu và bị địch thủ hạ nóc ao.

(kỳ sau tiếp)

Polycroi

Chế tạo tại ANH QUỐC

ÁN KHÔNG TIÊU - Ở CHUA ĐÀY HƠI SINH BỤNG ĐAU BAO TỬ - SÙNG LOÉT BAO TỬ VÀ RUỘT

VIÊN 2 MAU: Phần xanh: đựng chất mới Methylpolysiloxane làm tiêu hơi hết sinh bụng - hết căng bao tử
 Phần trắng: trị: chất chua làm đau xót bao tử

Bán tại các nhà thuốc Tây
 100 BYT18-10-70

Restaurant AEROPORT

Một từ lâu: Sang trọng, Rộng rãi, Có máy lạnh
 Dành để quý khách mọi giới: quốc nội, quốc ngoại dừng chân: đón tàu, đợi tàu, tiễn đưa người thân tín thường làm những món Việt Nam và Âu Mỹ:

THOM NGON - TINH KHIẾT - NÓNG HỜI
 Đặc biệt có nhiều điện thoại để quý vị liên lạc với gia đình kịp thời khi máy bay cất cánh:

TE: 22.331 - 336-337-338-339 Tân Sơn Nhất - SAIGON

**đến giờ
Sơ xét**

LTS.— Mục này mở ra nhằm thỏa góp tất cả những nguyện vọng, những tiếng kêu than hoặc thắc mắc và luôn cả những sự chú ý của dân chúng. Con Ong sẽ lần lượt đạo đạt lên các ông nhà nước. Thưa đó là một cái gạch nối liên sự bang giao giữa dân chúng mi nhà nước vậy.

Bạn hàng bán vải Trúc Giang kêu cứu

Kiến Hòa ngày 10-2-71,
Kính gửi Hội Đồng Tỉnh Kiến Hòa,
Thưa quý vị, chúng tôi là những tiểu thương có sạp hàng buôn bán vải tại chợ Trúc Giang trước đây. Hiện nay chúng tôi không còn chỗ thích hợp để ngồi buôn bán, tình thế thật khó khăn nên phải có đơn này xin Hội đồng tỉnh nhà cứu xét cho.
Nguyên trước kia, mấy trăm sạp hàng của chúng tôi ở chợ tỉnh nhà đều bày ở mặt nền chợ. Sau vụ biến cố Mậu Thân, chợ bị tàn phá tai hại, không còn buôn bán được nữa, chúng tôi được chánh quyền cho ngồi tạm ở những chỗ khác. Và việc buôn bán thật chật vật vất vả. Chúng tôi ngày đêm mong đợi ngày chợ cũ được trùng tu tái thiết, để được có chỗ ngồi buôn bán như xưa. Nhưng qua hai năm tái thiết, chợ được hoàn thành, thì Hội đồng lại quyết định bắt buộc bạn hàng chúng tôi phải dọn lên tầng lầu nhà lồng của chợ. Phần tầng dưới thì được dành cho bạn hàng rau cải.

Như vậy thì hàng vải của chúng tôi không thể sống được, vì ngồi ở trên cao khó có khách hàng tìm lên mua. Khách hàng sẽ tìm tới những tiệm của Huế Kiều. Và chúng tôi mất khách.

Chúng tôi đã đạo đạt nguyện vọng lên Trung tá tỉnh trưởng và được Trung tá đề nghị Hội đồng phúc nghị vấn đề sắp xếp lại chỗ ngồi cho hàng vải chúng tôi. Nhưng cho tới nay vẫn chưa được Hội đồng xét. Trong khi đó thì sự tranh chỗ ngồi cũ đã gây tình trạng xáo trộn đời sống của hàng trăm gia đình.

Vậy kính mong hội đồng suy đi xét lại cho một lần nữa thì chúng tôi được đội ơn vạn bội.

Dân Bàn Cờ kêu cứu

Hẻm 242 Nguyễn Thiện Thuật nằm ngay giữa chợ Bàn cờ. Dân chúng ở khu này đã gửi thư tới báo Con Ong đề nhờ tui C.O gióng lên hộ một phát chuông kêu cứu mí các bố ở sở lực lệ cũng như sở rác đồ thành.

Số là từ mười mấy năm nay, cái hẻm này chả bao giờ được người nhà nước hé mắt dòm nom tới. Hai bên đường chỉ có một cái rãnh nhỏ xíu để thoát nước, nhưng lâu ngày nó đã bị bịt kín. Nên mùa mưa thì lụt lội, nước tràn vô nhà là sự thường tình, còn mùa nắng thì khảm thúi vì cái sự rác rưởi. Xin các bố nhà nước làm phúc cũng như làm giàu để ý giùm tới cái hẻm này một chút!

Vấn đề điện «lưới» tại «Hố Lai, Ra Kiệm».

Xin chính danh lại cho rõ, kèo có sự ngộ nhận. Đó là vùng Hố Nai, Gia Kiệm.

Theo như chương trình điện lực hóa nông thôn, nhà nước hứa sẽ tài trợ cho một số các xã lớn trong đó có xã Hố Nai, Gia Kiệm một ngân khoản chừng 5 triệu để mua máy điện. Tuy nhiên các xã cũng phải tự ra tự lực tự cường để đóng thêm mỗi người 1000đ để dùng trong việc xây dựng nhà máy.

Dân Hố Lai Ra Kiệm, đầu sao cũng đã được hưởng tí tình cái ơn mưa móc. Nghĩa là cũng có đèn điện để xài như ai. Nhưng mà giá điện bị các ông Ta nhà đèn tính với một giá cắt cổ. 30 ti một kilôoát. Không những thế ánh sáng điện lại rất tờ mờ mờ như con đom đóm, và lại bị hạn chế nữa. Sáng có điện từ 6g đến 7 giờ. Tối thì bắt đầu từ 7g15 đến 10 giờ.

Tuy nhiên không phải phải là ngày nào cũng có điện như cái chương trình đã ấn định kể trên. Trong một tuần thì dân chúng phải thấp đèn hoa kỳ tới ba bốn ngày.

Bi giờ dân chúng không biết kêu ai. Kêu ông quận hay kêu ông tỉnh hoặc kêu mí các Ông Ta nhà đèn ở Công ty Saigon điện lực.

**ba
tòa
ông lớn**

TIÊU NGỌC

Người dân đen
cầm cán

Chân giá trị

Ở cõi đời này, mỗi người mỗi vật đều có một giá trị riêng, đều có thể dùng vào việc được cả, có thể nói không sai mấy rằng hầu như không có thứ gì đáng coi là đồ bỏ. Không có gì thối um, trông thấy là phải bịt mũi như... kít. Ấy thế mà dùng kít để làm đồ bón thì cây cối xanh tốt, đám bông kết trái sum suê. Các cụ phải đồng ý rằng «người tốt về lụa, lúa tốt về phân» mà lỵ. Nhưng cũng thì là đồng phân ấy, nếu để phân xuất phân vài tùm lùm, tà là một cách vô tổ chức, thì lại là một sự rất mất vệ sinh, có hại cho sức khỏe lắm lắm. Vậy thì, bất cứ kí gì ở trên cõi đời này đều hữu dụng. Chỉ có vấn đề dùng đúng chỗ hay không đúng chỗ mà thôi.

Mà muốn dùng cho đúng chỗ, thì cần phải có một sự thâm định giá trị thật chính xác.

Tuy nhiên, biết ước lượng được giá trị đích thực của một người hay một vật cũng là một việc làm gay go và khó khăn ra trò. Thói thường, hệ thấy đồ thì tưởng là chín, cái bề ngoài hào nhoáng, những lớp sơn sặc sỡ thường lôi cuốn và hấp dẫn người đời, cho đến khi biết rõ cái thực chất thói ruộng ở bên trong, thì... than ôi đã quá muộn! Cũng vì vậy, trên cõi đời tục lụy này mới xảy ra nhiều vụ chó nhầy bàn độc, có những anh giá trị chẳng đáng xu teng, nhưng nhờ cái sự phét lác, ba hoa chích choè, nhờ kỹ thuật quảng cáo tô son điểm phấn hay nhờ xảo thuật gian lận, mà đầu hôm sớm mai bỗng trở thành... «ông lớn», trong khi cái giá trị thực sự, cái chân giá trị của những anh chàng ấy chỉ đáng làm chủ xe đò hay làm thợ xe đạp.

Phân biệt cái giá trị xem đâu là chân đâu là giả quả tình rất là một sự khó khăn ra rít. Vụ chim Cút là một bằng chứng hùng hồn.

Này nhé, chim Cút không phải là một loại chim hiếm và nhất là càng không phải là một loại chim quý. Ở Việt Nam ta có chim Cút từ khuya, không xa là gì. Có lẽ chẳng là cái giống chim này, tuy gọi là chim nhưng lại khoái chạy bộ hơn là khoái bay. Chúng thường kéo nhau đi la mát từng đàn, và thường sống ở những ruộng lúa hay ruộng mía. Bắt chúng cũng không khó gì. Cút tác nhỏ, một anh cút gốc còn thua một anh bồ câu trung bình. Trứng cút chỉ nặng bằng một phần năm trứng gà. Như thế, giá trị của Cút phải thua xa giá trị của gà mới phải chứ. Hướng hồ, thị trường tiêu thụ thịt và trứng Cút, lại là 1 thị trường rất chi là chật hẹp. Bởi lẽ, bản dân thiên hạ chưa có thói quen đớp thịt và trứng Cút. Chưa có một đám giỗ nào thiên hạ giết cút để làm lễ cúng ông bà cả. Đến chơi nhà bạn, được mời 1 bữa cơm có thịt «quốc» (gà) chắc khách sẽ lấy làm khoái tí hơn là được gia chủ cho sực một bữa thịt Cút.

Ấy thế, mà nhờ sự phù phép của những tay gian thương Xạ Phang, giá trị chim Cút lên vùn vụt, lên vụt cả sức tưởng tượng. Đang hồi «con sốt Cút», một cặp Cút Anam trị giá 18.000 còn một cặp Cút ngoại quốc phải chi tới bốn năm chục sạp. Giá trị của Cút không còn là giá trị thực sự của thịt và trứng nữa, mà chỉ là một sự mua đi bán lại, một sự «đầu cơ» trên một thị trường giả tạo. Cút bỗng trở thành những cây phình, những đồng jetons của một canh bạc bịp.

Phong trào nuôi chim Cút át giọng cả phong trào... chim huê bình của quý thầy. Chiến dịch treo... chim của các sư cụ bỗng bị mờ trong bóng chiều.

Cút lại lừng lững đi vào văn học sử nữa mới rùng rợn chứ. Trên màn ảnh nhỏ của ti vi Giao Chỉ, trong chương trình «giờ văn học nghệ thuật», một em phún đã giới thiệu cùng với các sáng tác văn học nghệ thuật khác mới xuất bản.

Nhưng cơn sốt nào rồi cũng có lúc hạ, canh bạc nào rồi cũng có khi tàn, nhất là canh bạc bịp thì lại càng tàn plus vite que mau lên. Chim Cút đã trở về với giá trị thực sự của nó, nghĩa là mấy bớp một cặp và mấy chịt một trái trứng.

Trong canh bạc bịp chim Cút, chỉ có các tay gian thương tổ chức gây tác động thị trường giả tạo là phần lớn. Mấy tay đánh ké và mấy tay cuộc chiến Cút cũng kiếm được ít tiền cơm. Chung quy, chỉ có những người bị nạn song hành hành hạ, những tưởng nuôi Cút kiếm thêm chút đỉnh lợi tức thêm cấp, vào cho cuộc đời đỡ hốc hác, bị ai, thì lại bị thua cháy túi.

Tuy nhiên, phong trào Cút cũng đem lại cho chúng ta một lợi ích. Chả là năm con Heo này là 1 năm có tới hai cuộc tuyên cử quan trọng. Từ cuối năm ngoái đến bị giờ, Chánh Vương luôn luôn nhắc nhở thần dân là phải sáng suốt lựa chọn người mà bầu. Vậy thì, «con sốt chim Cút» đầu năm báo động cho chúng ta biết rằng cần phải phân biệt cái giá trị giả tạo. Chắc chắn là sẽ có lắm anh dạng mòm ra mà ca bài yêu nước thương dân.

Nhưng khi lọt vào viện dưới rồi thì chém chết cũng tự biểu quyết tăng lương cho mình gấp hàng chục lần đồng lương chết đói của quân công, trong khi ấy vẫn than thở rằng phải về quê «đi khư» không có thì không đủ chi. Nói như thế không sợ thiên hạ ca vọng cổ cho mà nghe, những bản mặt ấy, định mười lăm phân đóng vào quần là cái chắc.

Trong canh bạc bịp chim Cút, có lắm người trách nhà nước sao không chịu can thiệp tí ti, nỗ lòng nào để một thiểu số gian thương công khai bịp bợm dân lành, hốt bạc triệu mà vẫn n tính bơ. Họ cho rằng giá chính quyền cất tiếng tố đồng cho bản dân thiên hạ biết qua loa ra máng về giá cả chim cút tại ngoại quốc là bao nhiêu tiền một con, thị trường tiêu thụ chim cút tại quốc nội và quốc ngoại ra sao, làm thống kê sơ lược thôi, không mất bao nhiêu thời giờ vàng ngọc của chính quyền mà bản dân thiên hạ đỡ khổ vì bị bịp. Trách như thế là tỏ vẻ không hiểu biết chi hết. Sở dĩ nhà nước không cất tiếng tố đồng để báo động cho đồng bào thân mến về cái canh bạc bịp chim cút, là vì nhà nước muốn dân đen học được một bài học thực nghiệm về dân chủ đấy. Người dân sắp sửa phải lựa chọn kẻ đại diện cho mình đóng màn việc nước. Mà muốn chọn lựa cho đúng đắn, thì người dân phải tập quen cái việc thâm định giá trị đích thực của từng người, từng vật. Thâm định giá trị sai thì ráng lãnh hậu quả khôn lường. Nhà nước thâm thật, xin bài phục.

Tiểu lam chim cút

Ngoài bài học thực nghiệm về dân chủ, phong trào chim cút còn cho chúng ta một số chuyện tiểu lâm. T.N xin thuật lại hiển hải nội chư quán từ một câu chuyện cười về chim cút, mà người kể cho T.N nghe cam đoan là có thật một trăm phần trăm, không phịa một chút nào hết.

Khi «con sốt cút» đang phùng phùng lên cao, một ông chủ tiệm may bèn đẹp nghề may máy, may tay để chuyển sang nghề buôn bán cút. Một hôm trong tiệm của ông phó may đang có đăm ba người chờ mua cút, thì một bà sồn sồn bước vào. Bà này bèn hỏi ngay một vị thợ rửa đang đứng sơ rờ ở đó:

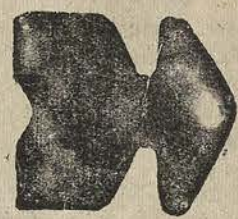
— Ông có chim bán phải không?
— Thưa bà tôi không có chim.

— Ủa, thế chim của ai?
— Dạ, chim của ông chủ tiệm

vừa lúc đó thì ông cụ phó may đi ra, bà sồn sồn liền hỏi:

— Chim của ông phải không?
— Vâng, chim của tôi?
— Chim ông bán bao nhiêu?
— Tám ngàn đồng?
— Sao chim ông mắc thế?
— Chim ai cũng giá thế cả đây bà ơi!
— Nhưng chim ông nhỏ lại ít lông quá thì làm gì tới giá đó.

Nghe đến đây, mấy vị thợ rửa đứng chờ mua chim không giữ được nữa bèn ôm bụng cười lên hô hố. Lúc đó, bà sồn sồn mới sực nghĩ ra, mắc cỡ và ngúng nguậy rút lui.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gậy tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi

Thịt treo mèo nhện dơi

Quan Đốc tờ Đán vừa làm một phát trình bày trước Ủy Ban Lao Động và Xã Hội Viện Trên về cái ngân khoản cứu khổ cứu nạn do ngài làm Chủ Tịch. Cứ theo ông Đán cho biết. Trong tài khoá 70 Chính Phủ Mễ dài thọ tới 600 Tê đô lra và ngân sách nhà nước Anamta dài thọ 200 Tê bạc nội địa, nhưng Ủy Ban cứu khổ cứu nạn xài vẫn không hết nên phải nhờ tới kết sắt của nhà nước giữ dùm. Riêng số tiền 400 tê do Viện Dưới biểu quyết để giúp nạn nhân bão lụt miền Trung và số bạc 124 tê lạc quyền được, đến nay Ủy Ban cũng chưa thêm dùng tới.

Sau tin này đồng bào cả nước lấy làm mừng cho nhà nước đã kiếm được một ông Quốc Vụ Khanh biết tận tiện cho ngân sách quốc gia, hèn gì có lần Phó Vương chả nói quan Đốc tờ chỉ đáng bắt 5 xin mỗi tháng, có lẽ Phó Vương thấy rõ được mức tiêu xài của quan Đốc tờ nên chỉ cần chỉ cho quan Đốc tờ đủ tiền cả phê mỗi tháng. Tuy nhiên đồng bào cũng không khỏi ngạc nhiên về số bạc 124 tê mà đồng bào gọi giúp nạn nhân bão lụt là một nghĩa cử cao đẹp nói lên tinh thần tương thân tương ái lẫn nhau. Đáng lẽ Ủy Ban phải chuyển đến đồng bào nạn nhân ngay khi họ đang trong cơn cơ cực mới phải chứ? Một miếng khi đói bằng một gói khi no cứu chằm ngón này đã được bộ Ông Lo nhắc đi nhắc lại cả chục phen mỗi ngày trên "Ti vi" và đài phát thanh để kêu gọi đồng bào tích cực trong công tác cứu trợ. Sao các ngài trong Ủy ban chẳng chịu lưu tâm cho. Nhà nước đâu có kêu gọi dân chúng góp tiền để nhà nước giữ dùm như ông chủ tịch và Ủy Ban đã làm đâu. Cũng vì thế mà nhiều người đang thắc mắc về số tiền lạc quyền, có cả gần một năm nay rồi không xài tới, nhưng vẫn không được quý ngài trong Ủy ban nhắc nhở. Vậy số tiền đó các ngài gửi ở đâu? Coi chừng có kẻ lại hiểu lầm là các ngài đã dùng số bạc đó theo cái lối "Xanh xít dít dui". Cũng nhân cái vụ này có kẻ lại muốn hỏi nhỏ quan Đốc tờ một điều, những hiện vật mà đồng bào cũng như các Công ty xí nghiệp trong và ngoài nước gửi giúp cho nạn nhân bão lụt như quần áo, mũ, chăn mền đã được các ngài phân phát cho đồng bào chưa hay vẫn còn tồn kho, để rồi mai một các ngài lại mất công nhờ mấy bà ở chợ trời phơi dùm. Nhà nước Anamta mà có được những người làm việc tích cực và tiết kiệm theo cái đường lối "Thịt treo mèo nhện dơi" như ông Quốc Vụ Khanh và Ủy ban cứu trợ kỳ này thì chả mấy lúc mà giàu to. Ông Tổng Ngạc khỏi phải thở ngắn thở dài vì nạn lạm phát.

Cũng tin trên quan Đốc tờ còn móc mấy quan đầu lĩnh miền Trung một phát. Theo Quan Đốc tờ thì mấy quan đầu lĩnh miền Trung cóc chịu làm việc chỉ muốn ngồi chơi xơi nước, không muốn làm Tỉnh Trưởng và cũng chẳng muốn dính líu đến tiền bạc vì thế mà công tác cứu trợ bị chậm trễ khiến cho người dân phải chịu thiệt thòi. Người dân thì không tin có chuyện đó. Vì các quan đầu Tỉnh đều do Chánh Vương lựa chọn và bổ nhiệm phải là những tay mần cán, biết tôn trọng quyền lợi và đời sống của dân, coi trọng tài sản của dân như của chính mình mới được lọt vào mắt xanh của Chánh Vương. Vậy ông Chủ Tịch Ủy Ban Cứu Trợ cũng nên duyệt lại đường lối và kế hoạch làm việc của Ủy Ban cho chắc ăn, đừng vội đổ thừa cho mấy quan đầu Tỉnh vì như vậy vô tình ông Đốc tờ đã bị mất nhiều điểm rồi đấy.

Nghị Ruyết xâm mình

Nghị Ruyết đang tính ăn thua đủ với ông có Quận Sáu về cái vụ chợ Bình Tây ông vừa mạnh dạn tuyên bố sự phản đối của bạn hàng cũng

Phạm-Ông

như thế lực hậu thuẫn của họ không thể làm thay đổi lập trường của Ủy Ban ĐTĐB chợ Bình Tây. Trong dịp này Nghị Ruyết còn cho biết Ủy Ban được thành lập khi hay tin bọn "đầu nậu" ra giá 200 xin cho ai choán chỗ trong 70 gian hàng tại chợ Bình Tây. Ủy Ban này đã làm một phát quan sát tại chỗ nhưng gặp sự phản ứng của ông có Quận Sáu và được ông có xác nhận có trách nhiệm trong việc xây cất bất hợp pháp trên. Quả thật như vậy vì nếu ông có Quận Sáu nói ngược lại thì nhà nước còn đặt ra cái ngành Ban Dân để làm gì?

Tuy việc làm của mấy ông Nghị Hòn rất là hợp lý và rất là đáng khen, Có điều ông Ruyết thà ra thẳng xông lên quá mạnh. Việc gì rồi cũng được phân xử rất là hợp tình, cần gì phải tuyên bố những câu này lừa đầy máu me như "Đây Là Việc Làm Đây Xâm Minh Cửa 7 Nghị Viên". Tên Sáu Dù nào đó dù có 3 đầu 6 tay, cũng còn có pháp luật trừng trị. Mấy ông Nghị Hòn nếu chân yếu tay mềm thì đã có dùi cui của mấy ông Ban Dân cộng thêm uy quyền của nhà nước. Nói như vậy chắc ông Nghị Ruyết cũng hơi rét khi phải đụng đầu với tên có cái biệt hiệu Sáu Dù và mấy tên tham quan ô lại che chở cho hắn trong việc làm bất lương đó sao. Xin các ông Nghị Hòn cứ bình tĩnh. Đất nước này đâu phải của riêng ai mà lại để cho mấy thằng bất chính đó hoành hành. Còn nhiều những vụ lớn gặp ngàn lần cũng vẫn được ông nhà nước giải quyết rất là êm thấm.

Có điều việc xây cất nhà cửa đối với dân thành phố lúc này thật là khó khăn. Cứ mỗi lần muốn lợp lại mái nhà hoặc sửa chữa một vài nơi hư hỏng là phải làm đơn lên tới ông Quận và phải chờ cho mấy ông Ban Dân đến điều tra rồi mới cấp giấy cũng phải mất vài ba tháng. Nhưng cũng có những người khôn khéo biết sống theo thời thì chỉ vài ngày sau là có giấy phép lợp, việc này hẳn có nhiều uân khúc bên trong. Xin mấy ông giới chức Ban Dân có thẩm quyền cũng nên bớt chút thời giờ bay bướm, nhòm ngó qua công việc của mấy em út để tránh tai tiếng cho ngành Dài Cui.

Một lối dọn đường cho mùa bầu cử

Đề chuẩn bị cho mùa bầu binh sắp đến, nữ Dân Biểu Trần Dạ Xoa sau khi chạy vào hang hùm nang Kiều nhốt đở về cái vụ cạo sửa sự vụ liên với cái mục đích là gây sự chú ý trong quần chúng. Gần đây nữ Hoàng nin để lại định đánh thêm một phát nữa, nhưng đối tượng của nữ Hoàng phen này cóc phải là đại số dân đen mà là những người hướng dẫn dư luận quần chúng. Nhờ biết rõ đời sống nghèo đến kiệt xác của anh em ký giả. Nữ Hoàng đã đóng tiếng kêu gọi mấy ông bầu báo hãy chú ý đến cảnh nghèo của anh em, để có thể có một đời sống tối thiểu trong cái giai đoạn kiếm sống song hành này. Nếu chỉ là nâng đỡ cho đám thợ viết có một mức sống tối thiểu thì nữ Hoàng khỏi cần lo. Vì bọn này đã quen cực khổ từ khuya rồi. Những người viết báo thời xưa thì không biết, nhưng từ cái ngày Báo Đại còn mặc quần thụng đay cho đến bây giờ chả có lúc nào được rảnh rang sung sướng, kể cả về thể xác lẫn tinh thần. Cũng vì thế Nữ Hoàng không nên so sánh thợ viết Anamta với thợ viết Âu Mỹ vì làm như vậy Nữ Hoàng lại phải làm thêm một phát đề so sánh về tư cách của những vị Dân Biểu xử ta với Dân Biểu xử người, cứ như thế thì mất nhiều thì giờ lắm. Xin nữ Hoàng nên dẹp cái vụ so sánh này qua một bên. Trở lại việc Nữ Hoàng đang vận động phối hợp với mấy ông trong UBTTCH viện dưới để cho "sợc ty" một dự thảo luật "Bảo vệ quyền lợi của ký giả Anamta". Đọc tin này đám thợ viết cảm động đến rớt nước mắt. Nhưng thói thường kẻ có "ăn cơm mới hay nhớ chuyện cũ". Từ ngày ngáp trúng cái chức Dân Biểu đến nay Nữ Hoàng cũng là một trong những người ghét cay ghét đắng bọn thợ viết chuyên môn thọc sâu

vào đời tư của mấy ngài Dân Biểu. Người ta cũng còn nhớ, cách đây mấy năm đã một lần Nữ Hoàng nin để dùng đến quyền bặt khả xâm phạm đề tống cổ "đuôi rùa" một tờ báo nọ, như vậy có khác nào Nữ Hoàng đã đặt bát cơm của thợ viết ném xuống sông xuống biển. Hành động trên chứng tỏ Nữ Hoàng nin để cóc tra gì bọn thợ viết này rồi. Cho đến bây giờ dù có được sẵn sộc chu đáo cách nào, anh em ký giả cũng vẫn hoài nghi về tấm lòng tốt của Nữ Hoàng. Phải chăng đây chỉ là một lối dọn đường cho mùa bầu binh sắp tới. Nếu vậy thì Nữ Hoàng cứ yên tâm, đồng bào ta lúc nào cũng sáng suốt lắm. Kinh nghiệm các lần bầu cử trước đã giúp cho họ nhận xét người đại diện rất là tinh tế. Nếu quả thật Nữ Hoàng có nhã ý muốn nâng đỡ đời sống của anh em ký giả thì thiếu gì cách. Với địa vị và quyền đầu hót sẵn có. Nữ Hoàng cứ việc tranh đấu để bảo vệ sinh mạng cho những ký giả bị đe dọa vì hành hung như đã thường xảy ra hàng ngày. Tranh đấu để bộ Ông Lo bỏ bớt mấy cái đục mỗi khi làm công việc kiểm duyệt. Thiết thực nhất là làm sao giúp cho bọn làm báo được mua đủ số giấy với giá chính thức thì mấy ông chủ báo có nhiều báo bán. Vì báo mà bán chạy thì tự nhiên cũng phải chi cho thợ viết đủ sống. Hiểu chưa bà Dạ Xoa!

ĐỐI THOẠI

VỚI

NGƯỜI SẠCH

□ Một Độc Giả ở An Xuyên: Sau hôm ông đến Tòa Soạn trình bày vụ đường, C.O đã định đánh lớn, nhưng việc nhập cảng đường vừa được loan báo đã có quyết định của bộ "động" kinh, vậy chờ xem. Còn vụ tình cấp giấy phép nhà máy ăn từ 200 tới 500 ngàn, ông gởi thêm tài liệu cho C.O. Mong ông sẽ bớt uất ức vì bọn tham quan ô lại.

□ Bạn Ngợm Đối Ban Mê Thuật. — Ban bị ức hiếp, nhưng trong thư bạn không nói rõ câu chuyện, thì C.O biết đường nào mà chích. Vậy bạn hãy gửi cho C.O những sự việc đã làm bạn muốn học máu.

□ Bạn Bà Lang Trọc Sài Gòn: Đọc C.O mà bạn vừa khoái vừa tức... mình, lại ngứa cả tai, đúng bạn quá rồi. Về hai việc mà bạn "chỉ giáo" chúng tôi, là lãnh ý của nhiều vị quần tử như bạn.

□ 1 số bạn đọc gửi thư chưa thấy C.O "đối thoại". Xin các bạn chờ đọc những oan ức của các bạn trong mục "đền giờ soi xét".

□ Nhóm Việt kiều hồi hương. — Dưới đây C.O sẽ "chuyên đơn" dùm các bạn tới các ông lớn có tiền quyền, thường rất "hàng say với bôn phận".

Việt kiều hồi hương xin được hoãn dịch

Chúng tôi, những Việt kiều hồi hương có thấy trên các báo tăng tin giúp một nhóm Việt kiều xin nhà nước hoãn dịch thêm 1 thời hạn hai ba năm, và cấp giấy hợp lệ để có thể kiếm được việc làm, vì ở trong tuổi quân dịch không một hãng nào dám nhận, nhưng từ bấy đến nay, không thấy nhà nước đá động chi tới.

Cho nên chúng tôi hết sức nhờ cậy báo Con Ong lên tiếng chuyển đạt giúp những nguyện vọng của chúng tôi. Hoàn cảnh của chúng tôi hiện nay hết sức bi đát, vợ con nghèo nhọc, mà công ăn việc làm không có cũng chỉ vì ở trong tuổi quân dịch.

Chúng tôi cầu xin quý vị vì tấm lòng xót thương đồng bào mà đem chúng tôi về đất mẹ thì nay xin quý vị ban cho chúng tôi một đặc ân chót là hoãn dịch thêm cho chúng tôi một thời gian nữa hầu chúng tôi để tìm việc làm mà lo cho vợ con có một chỗ ở vững chắc thì chúng tôi muôn ngàn cảm tạ và chúng tôi xin thề nguyện sẽ luôn luôn ủng hộ nhà nước cả bao giờ dám quên ơn

Đĩa Ngục Môn

Phục rượu cho nữ sinh để bậy bạ

Cô Thu Nga một nữ sinh ở Nha Trang có nhờ Con Ong thanh minh giúp cho ông thầy dạy học một sự việc oan ức như sau.

Theo cô thì, trong số báo ra ngày 13-2, một số các nhật báo ở Saigon có tung ra một tin rất động trời, với cái tựa đề: "Nha Trang: giáo sư phục rượu làm tình nữ sinh. Rồi họ lại còn bịa đặt thêm ra là: "Theo ban đại diện các trường Võ Tấn, Kim Yến Bồ Đề, Đàng Khoa, học sinh các trường này sẽ chống đến cùng danh dự của giáo sư Ng. DD. ông này bị tố là đã bấn nữ sinh về nhà nhậu nhót, phục rượu và diễn trò phòng kín một cách vô trách nhiệm.

Cô Thu Nga cho biết rằng, ông Ng. DD. là một giáo sư công giáo, rất mộ đạo. Đêm Giáng sinh 25-12-70, ông có tổ chức một tiệc Réveillon. Có một số nam nữ sinh tới chúc mừng ông, rồi sau đó ra về, trong khi bữa tiệc còn tiếp diễn. Sự việc chỉ có thể mà người ta đã vu khống cho ông D.D là dẫn nữ sinh về nhà làm tình. Làm tình cái khi khô gì trước mặt bá quan văn võ còn đang dự tiệc.

Ông D.D hiện là giáo sư Triết nổi tiếng nhất tại Nha Trang. Ông vẫn được coi là nhà mô phạm. Có mô phạm thì ông mới được mời dạy Triết ở trường Thánh Tâm, một trường nữ trung học khét tiếng kỷ luật với các bà "sơ" vẫn coi đàn ông là quý. Có đứng đắn thì ông mới được các thầy dòng Giu se mời huấn luyện cho các đệ tử tại nhà dòng Bình Tân.

Tính tình ông lại thẳng thắn, sẵn sàng chống đối những bất công và chỉ trích những thói nát trong phạm vi học đường và xã hội. Ông đã tố cáo những vụ tham nhũng thi cử và vạch trần những bê bối của chi hội Phụ huynh học sinh Võ Tấn. Cách đây chừng một tháng, ông đã cương quyết đuổi một học sinh vô kỷ luật với giáo sư lớp 12 a trường Kim Yến.

Có thể vì những nguyên do đó mà thiên hạ đã trừ ông bằng cách bịa nhọ chẳng?

Sư cụ Minh Thành cũng sang Lèo uỳnh giặc sao?

Tuần rồi, một nguồn tin khiến hàng ngũ Phật giáo đồ xô xao không ít: ấy là việc sư cụ Thích Minh Thành, viện trưởng viện hoá đạo VNQT bỗng đứng vi hành sang mãi tận đất Lèo! Diễn tiến cuộc vi hành này của sư cụ Minh Thành xét ra thấy nhiều uẩn khúc lý kỳ hấp dẫn lắm. Vì cứ theo miệng lưỡi mỗi của thiên hạ đang đồn đãi um sùm, thì số đi sư cụ phải mò mẫm cái thân tu hành già lão sang tận nước Lèo chỉ vì Người nhằm một mục đích vô cùng cao đẹp là... buôn lậu món hàng đen đặng mang về kiếm lời tái thiết ngôi bảo tự vậy.

Số là xưa kia, lúc hàng ngũ các bậc tu hành nhà Phật còn đoàn kết thật lực mi nhau, dự tính xây cất VNQT đã có một chương trình hẳn hoi to tát, nên đã được khách thập phương hoan hỉ đóng góp vô khối vật liệu. Nhưng rồi tình đoàn kết thật lực bị sút mẻ, khiến đa số các nhà tu hành đã phải ly khai sang trụ trì bên nước Á. Q. Số còn lại đảng VNQT xoa tay đắc chí, bèn mang những vật liệu quyền giáo được kia tiếp tế cho Ba Tàu Chợ Lớn hết trơn hết trọi. Nghĩ cũng tội nghiệp sư cụ Minh Thành, sau khi được đặt lên ngôi lãnh đạo chỉ huy, nhìn cảnh điêu tàn đổ nát của nơi thờ phượng tôn nghiêm mãi chịu hết nỗi, bèn phát bồ đề tâm nghĩ cách trùng tu tái thiết. Rồi theo lời cổ vấn của ban tham mưu một mặt sư cụ âm mưu tổ chức hội chợ cờ bạc ngay trong khuôn viên bảo tự, và cho Ba Tàu độc quyền khai thác cho tiện

việc sô sách; còn mặt khác thì đích thân sư cụ xách máy té ứng trước của Ba Tàu vũ sang Lèo kinh doanh hàng len, hi vọng sẽ kiếm thêm chút đỉnh tiền lời mua gạch ngói xà bần v.v...

Tiếc thay hành động Phật sự cao đẹp của sư cụ Minh Thành đã bị bọn giáo gian phá đám. Chúng nằng nặc không cho nhà thầu xây cất hội chợ trong chùa, cũng như bảo ngầm nhà nước đợi sẵn tại phi cảng để dàn chào cho chuyến bay chở sư cụ từ nước Lèo khỏi lữa trở về.

Mô Phật, ai học được chữ ngờ.

Đảng nghị hờn đã ca bài con cá trong hoàng cung

Cũng xảy ra tuần rồi là một cuộc kéo nhau vô hoàng cung triều yết đức Dzu của đảng nghị hờn. Cuộc triều yết này được đặt dưới sự lãnh đạo chèo hoe của nghị Nguyễn Văn Điều, chủ tịch HĐDT Theo nguồn tin nhóm Con Ong thu thập được bữa đó nghị Điều đã run run tào tào trước mặt ngài ngự toàn những vấn đề rất là một sự thương tâm: Nào là Đảng nghị hờn thường bị chánh quyền địa phương ưa chèn ép lắm; đảng nghị hờn nghèo khổ quá nên mỗi khi muốn hành nghề nơi xa chả có sẵn tu bin di chuyên; đồng lương của đảng nghị hờn còn đăm bạc thua xa đảng khác cái một trời một vực khiến ngày đêm tủi thân thấy mồ v.v...

Chính nhờ tài tả oán vô cùng làm li bì thúng thiếc như vừa diễn tấu của nghị Điều, nghe nói đức Dzu bữa đó đã phải cảm động ra rít, mặt rồng ủ dột hẳn đi. Cuối cùng, để kêu bằng nâng đỡ chút đỉnh bọn bề tôi có thể sẽ trở thành lương đồng trong tương lai, ngài ngự đã an ủi nghị hờn các cấp cứ yên trí, sẽ có biện pháp nâng đỡ hết mình, miễn phải bảo nhau giữ gìn lòng son sắt trung quân ái quốc một chằm phần chằm.

Tháng 8 này nghị Điều mà nhảy lợt vô nhà hát tây thì ông già sào mi dấm bị thất sủng cái chắc vậy.

QUẠT MỒ

Cái lưỡi không xương

Nếu lúc này có cuộc bầu cử để chọn một cái Lưỡi vô địch về "không xương", chắc chắn sư Tổng Ngọc nhà ta sẽ hốt hết phiếu.

Bởi vì chỉ nội cái vụ tăng giá xăng mới đây, sư Tổng Ngọc đã biểu diễn quá nhiều đường lật lẻo, chứng tỏ cái lưỡi của sư đích thực chẳng có một chút xương nào.

Mới vừa hôm trước, sư bảo nếu có tăng cũng phải vài ba tháng nữa, vì xăng và dầu lửa còn đủ xài ít nhất cũng ba tháng.

Bữa sau, sư lại đồ vạ cho Quốc Hội: tăng hay không tăng là tùy Quốc Hội, sư đêch có quyền.

Ấy thế mà rồi bữa sau nữa, sư cứ việc phom phom tăng giá xăng lên 2 tỉ, 3 tỉ một lít, coi Quốc Hội như cái sọt rác, và làm như xăng tồn kho hết bố nó cả rồi không còn lấy một giọt!

Thì ra cái mồm của nhà ông này có xăng, có nhớt nên nó trơn tru, nói ngược, nói xuôi gì cũng được hết, dân ngu cu đen cứ việc móc hầu bao ra để đóng góp cho cái ghế của ông ngồi ở đường Gia Long được vững vàng thêm.

Trước thành tích mới mẻ này của ông Tổng những hàng thợ chửi vung vít nhất nước cũng đành chịu thua, vì biết rằng da mặt của ông ta lúc này dày ngang với da voi rồi, không còn thuốc nào trị nổi!

Có lẽ chỉ còn có một cách là cầu xin ơn Trên ban phước lành cho ông. Amen!

Quốc Tự đại chiến Từ Quang

Năm ngoái Đức Phật đã nhờ lờng rờng vì chứng kiến trận đại chiến gia Ân Quang và Quốc Tự. Sau đó, đôi bên hưu chiến tại chỗ, nên Đức Phật cũng mừng thầm. Dù biết rằng chưa bên nào chịu ngồi lại mí nhau. Bất ngờ, tuần vừa qua đây, Đức Phật bỗng giật mình thon thót vì 1 trận chiến mới lại mạnh nha bùng nổ giữa Quốc Tự và Từ Quang.

Bên Quốc Tự tuy lớn nhưng lại nhỏ vì chỉ là "Việt Nam", bên Từ Quang tuy nhỏ mà hóa ra lớn vì đây còn là trụ sở của Phật Giáo "Thế Giới" Phụng Sự Xã Hội.

Bên Quốc Tự bề ngoài do Hòa Thượng Minh Thành trụ trì, nhưng bề trong chỉ có Đức Phật và các ông Xĩa mới hiểu là do Thượng tọa Đức Nghiệp một nhà sư đặc đạo tại xứ Cờ Hoa, nắm quyền lèo

lái. Còn bên Từ Quang, khỏi cần dài dòng, ai cũng biết là của Thượng Tọa Tâm Châu. Trước đây, cả ba vị "châu tu Minh Thành, Đức Nghiệp, Tâm Châu vẫn cùng nhau tụng niệm "Minh với ta tuy ba mà một..."

Nhưng gần đây, than ôi, chỉ còn một cái Hội Chợ, nhà Chùa bỗng biến thành chiến trường, nói cho đúng lúc này mới chỉ là chiến trường của một trận "giặc miệng."

Một bên ngấm phao tin: Hội Chợ bị phá, Hòa Thượng trốn sang Lèo!

Bên này bên phản pháo: Tin ác độc đó là do thầy Thích Xảo Trộn tung ra, vì thầy cũng thêm Hội Chợ mà xin phép không được.

Thế rồi thầy Thích Hội Chợ còn "lăng xê đê phi" với thầy Thích Xảo Trộn có giỏi thì chườn mặt ra giao đấu một phen, so tài cao thấp, chứ núp trong bóng tối chơi lén không hay!

Trận giặc miệng này nếu không khéo dàn xếp cũng dầm dĩa đến một cuộc tiếp thu và tái chiếm thiếu lâm tự như hồi năm ngoái lắm!

Cứ cái đà ấy, Phật Giáo tự nhiên sẽ được đứng trên cái thế chân vạc: Ân Quang—Từ Quang—Quốc Tự, khó ai lay chuyển nổi! Còn nếu không, Từ Quang—Quốc Tự chơi trò trai cò, cuối cùng Ngư Ông Ân Quang sẽ thủ lợi ngon lành!

Cần tuyên một "James Bond"

Nhà danh tướng "Quy phái" hiện đã nằm yên trong lòng đất mẹ. Nhưng chắc linh hồn của ông vẫn còn tức tưởi vì cái tai nạn hơi vô lý đã gây ra cái chết của ông cũng như của chín người bạn đồng hành.

Nếu căn cứ theo sách dạy về máy bay, thì trục thăng của ông chẳng thể bị một sự trục trặc máy móc ám ở như người ta tưởng lúc đầu. Trái lại, theo những tay nhà nghề, nhất định có "đưa nó chơi" Napoléon Giao Chỉ một đòn tối độc.

Ông Tướng tàu bay đã cho lập một uỷ Ban Điều Tra, và một dấu hiệu khả nghi đầu tiên là: Trước khi trục thăng cất cánh có 2 anh Cờ Hoachui vào kiểm soát tiền phi (?). Lại thật, máy bay của ông Tướng Giao Chỉ lại để cho lính Cờ Hoa kiểm soát hộ?

Chưa chi người ta đã quên bém mốt hai bài học chưa xốt trước đây! một lần trục thăng Cờ Hoa vì làm lẩn (?) đã soi tái một lượt năm sáu ông Tá hăng tiết canh vịt nhất Saigon, và cách đây không lâu ông tướng sạch Nguyễn Việt Thanh cũng đi đứt vì máy bay Cờ Hoa đụng phải.

Là con nhà võ, không ai ngăn chuyện "bỏ mạng chốn sa tràng" nhưng ở đây ta không chết vì súng đạn của địch, mà cứ vì bạn của ta. Sao kỳ cục vậy?

Liệu Ủy Ban điều tra của ông tướng Không Quân có tra ra nổi điều vô lý không có nhẽ ấy không? Hơi khó, vì ngành tàu bay làm gì có James Bond?

Vậy, muốn làm ra lẽ vụ này, nhất định ta phải có một "James Bond" xuất quỷ nhập thần không thua gì chàng 007 trên màn bạc.

Ai là James Bond Giao Chỉ, xin hãy vì tính mạng của các vị danh tướng nước nhà mà ra tay cứu nguy hộ một phen!

TIVI • RADIO • SERVICE

Sửa chữa các loại máy TIVI — RADIO — MAGNETOPHONE v.v.,..
Thợ lành nghề, có chuyên viên đến tận nhà điều chỉnh

PHOTOCOPIE — RONEO

— Nhận tất cả giấy tờ, tài liệu quý vị cần đánh máy hoặc quay Roneo và Photocopie điện tử
Việc làm cẩn thận, mau chóng, đẹp, giá phải chăng. Làm việc thường trực hàng ngày kể cả ngày lễ và chúa nhật từ 07 giờ đến 22 giờ

Xin quý vị
liên lạc ngay

Hãng Sơn Hải

Saigon — Điện thoại 23.596
Số 84c, 86, 88, Bùi Chu

Một tuần người Bảy ngày việc

• THIÊN KHÔI

«Người đi Tây tiến mùa xuân ấy»

Bây giờ chưa hết nửa mùa xuân, mà những trận mưa, đầu mùa đã vội vã về ngang qua thành phố. Buổi chiều hôm nay mưa, bầu trời xám thấp nặng xuống trên khu nghĩa trang. Mùa mưa về vội cũng như cái chết đã đến vội với những người vừa làm những cuộc viễn chinh... Tây Tiến. Trước một nấm mồ mới đắp, tôi và Hương đứng lặng, bố nhang cắm trên mộ lững lờ tỏa khói. Người nằm trong mộ là Th, chồng Hương. Th chết trên chiến trường Hạ Lào, cổ thiếu tá 22 năm quân ngũ. Th là một trong những người đầu tiên năm xuống trên chiến trường Tây Bắc.

«Anh bạn dãi dầu không bước nữa,
Gục trên súng mũ bỏ quên đời».

Từ chiến trường Kampuchea được rút quân về rồi thẳng đường sang Tây Bắc, Th, người Hà Nội bỏ Hà Nội chưa kịp.

«Mắt trông gửi mộng qua biên giới
Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm».

(Hà Nội trong thơ Quang Dũng trong những ngày còn kháng chiến chống Pháp) thì Th đã không còn nữa. Th đi Tây Bắc trong tháng giêng năm Tân Hợi. Và bây giờ...

«Người đi Tây Tiến mùa xuân ấy
Hồn về Sầm Nưa chẳng về xuôi».

Buổi sáng Hương đã lên đây, trồng trên nấm mồ chôn những cây hoa mười giờ. « Những bông hoa mười giờ. Nở hồng trên nấm mồ » Bây giờ « Những bông hoa mười giờ. Héo tàn trên nấm mồ ».

Khi tôi và Hương quay về. Chiều mưa trong nghĩa trang, tôi chợt nghĩ đến những buổi chiều mưa trên những vùng rừng núi Hạ Lào. Chợt nhớ đến những « Người đi Tây Tiến mùa xuân ấy ».

Những người «nuốt tù ngục»

Nghị sĩ Phạm văn Tâm vừa lên tiếng trước diễn đàn Thương Viện. Tác giả «những ngày tàn của một chế độ» đã cho hay là ông đang nuốt nh... hực do Hành Pháp gây nên. Những tù ngục của báo chí bị đàn áp, những tù ngục của một Quốc Hội không được đếm xỉa tới trong những quyết định quan trọng của Hành Pháp.

Người «nuốt tù ngục» Phạm văn Tâm đã cay đắng nói về những lỗi lầm của nhà nước và nhận định nhà nước đang tự cao tự đại trong những lỗi lầm của mình. Nhà nước đã không thông cảm với sự nhẫn nại và sự nhịn nhục của Quốc Hội mà càng đi sâu vào những lỗi lầm tai hại khác.

Trước những lỗi lầm nguy hại của nhà nước đó, dư luận đã kích Quốc Hội, đã kích những người đã có lời thề trước khi nhận chức. Ông Nghị Tâm nói Hành Pháp cũng có lời thề, nhưng chỉ có hai người mắc lời thề thôi, đó là Tổng Thống và Phó Tổng Thống. Hai người đó cũng

toàn thể Quốc Hội đều bị ràng buộc vào chế độ hiện tại bởi cùng một lời thề trước quốc dân và lịch sử. Cũng trước quốc dân, lịch sử, chế độ hay hoặc dở, trách nhiệm trước hết là ở những người bị ràng buộc bởi lời thề. Còn những người khác như Hành Pháp, đâu có quyền chức lớn đến đâu, đâu có sự đặc ý nhất của Tổng Thống chẳng nữa, cũng có thể phũ tay đứng dậy trước sự đổ vỡ của chế độ. Những kẻ này theo ông Nghị Tâm là những kẻ «bảo hoàng hơn vua». Ông Tâm đã đưa ra một thí dụ thật cụ thể, thật sống, đó là trường hợp những Bộ Trưởng, những phụ tá đã quyết bênh vực sắc lệnh 61 71 là hợp pháp hợp hiến. Những «vị» đó, ông Tâm mỉa mai nhắc lại, chỉ có trách nhiệm bảo vệ vua mà không có trách nhiệm bảo vệ chế độ. Ông Nghị Tâm cho chánh sách báo chí hiện nay là một sự phản bội Hiến Pháp, phản bội dân chủ, nhưng ông không tin đó là chủ trương của Tổng Thống, không tin là Tổng Thống đã quên lời thề, mà đó là việc làm của những kẻ «bảo hoàng».

Ông Tâm cũng đã nói tới trường hợp bản án báo Đồi Diện, đã nói tới vấn đề hai linh mục bị tù và sẵn sàng chấp nhận bản án mà không kháng án, việc làm trên của hai linh mục khiến ông Tâm cảm phục nhưng rồi đau đớn, vì cũng qua hành động đó, theo ông Tâm hai vị linh mục đã «khinh rẻ» chế độ, một chế độ mà trong đó có ông tham dự trong ngành lập pháp.

Ông Nghị Phạm văn Tâm, hay người nuốt tù ngục Thái lăng Nghiêm, Thiên Khôi xin thành thực kính phục ông, đến bây giờ ông mới nhận ông là người có trách nhiệm trước quốc dân và lịch sử qua lời thề khi nhận chức. Sự ý thức được trách nhiệm tuy có hơi muộn màng, và sự phản đối nhà nước, đúng hơn những người không mắc lời thề làm việc cho nhà nước cũng có hơi muộn màng nhưng đã chứng tỏ được ông là người còn một chút lương tri. Ông đã kêu gọi những người dân cứ hãy đứng lên để bảo vệ uy tín và danh dự của chế độ, ông đã kêu gọi những người dân cứ ở cả hai phía Hành và Lập Pháp đừng quên lời thề trước khi nhận chức. Rất mong rằng lời kêu gọi của ông không phải là kêu gọi trong sa mạc, và cũng rất mong rằng những tiếng nói của ông không phải chỉ là một tiếng nói ru ngủ chính lương tâm ông trước. Nói xuống vài ba câu như thế là coi như đã làm xong nhiệm vụ dân cử của mình, cái nhiệm vụ được giao trước trong đôi ba nhận định công khai có tính cách «đổi lập» với nhà nước.

Ông Nghị Tâm là một «sĩ phu tân thời» chẳng hiểu ông có dám có những hành động như sĩ phu thời xưa, một khi không làm tròn trách vụ của mình thì xin cáo quan, tức là ông hãy tự giải lời thề, xin từ chức, chức vụ nghị sĩ của ông. Nhưng sức mảy mà ông «dại» như người xưa phá không, và cái khôn của sĩ phu tân thời với cái đại của phú sĩ cổ xưa, chính là cái giá trị đích thực của con người trí thức hữu tri hay bất tri đó.

Tự do một chiều

Ông nghị nhà giàu Hồng sơn Đông, chủ nhiệm một tờ nhật báo, một tờ nhật báo đang bị tịch thu cách nhậ vừa lên tiếng đã kích «chánh sách thông tin đại chúng» của nhà nước.

Theo ông Nghị Đông, chánh sách về báo chí của nhà nước là chánh sách tự do một chiều, nghĩa là các báo chí phải nói theo hành pháp, phụ họa theo hành pháp, ai không theo lập tức bị gán tội làm phương hại tới an ninh quốc gia.

Hành Pháp, vẫn theo ông nghị Đông, đã từ chối mọi cuộc đối thoại, mọi cuộc bàn cãi nghiêm chỉnh, mà «Chỉ Muốn Biến Những Ký Giả, Những Chủ Bút Thành Một Đám Bồi, Đám Tay Sai. Ông Nghị Đông kết án chánh sách báo chí của bộ Thông Tin là một chánh sách phá sản, chỉ mong triệt hạ đối lập chứ không phát triển tự do ngôn luận. Chánh sách này chỉ nhằm vào những con người quốc gia không đồng chánh kiến với Hành Pháp chứ không nhằm vào kẻ thù chung là Cộng sản. Chánh sách này là một chánh sách bùng bít sự thật chuyên về a dua nịnh bợ.

Lời của ông nghị nhà giàu đôi lập nặng như rủa咒. Chẳng hiểu ông Tổng bộ ông Loa nghĩ sao khi đọc được bài «tham luận này nữa» của ông nghị Hồng sơn Đông?

Văn sĩ kiện bộ Ông Loa

Nhà văn Thế Uyên đã tố đơn kiện Bộ ông loa tại Tối Cao Pháp Viện. Lý do Bộ đã vi hiến khi còn để cái gọi là sở phối kiểm nghệ thuật, một cái sở kiểm duyệt sách báo trá hình tồn tại. Và cái sở này với những tay đồ tề đã chằng chịt về nghệ thuật, cắt xén nếu không cấm toàn bộ các tác phẩm văn chương của các nhà thơ, nhà văn. Luật sư nạng ký nhất nước, ông Vũ văn Mẫu sẽ cãi cho Thế Uyên.

Thế Uyên và nhà xuất bản của anh đã chiếm vô địch về những tác phẩm bị sở Phối Kiểm Nghệ Thuật cấm xuất bản.

Thiên Khôi dưới bút hiệu Hoàng Anh cũng đã bị sở trên quăng vài ba tác phẩm vào sọt rác, vì tác phẩm thiếu thiện chí làm đẹp cho chế độ, vì đã không đề cao người bạn Mỹ, đồng minh vĩ đại của ta, vì... không có lợi cho tinh thần chiến sĩ đang đấu tranh ngoài tiền tuyến...v.v Thiên Khôi chắc có nhiều người làm văn nghệ ở đây đã từng bị sở phối hợp nghệ thuật ném tác phẩm văn chương của mình vào sọt rác của Bộ... vì những lý do «chánh đáng, hợp chánh sách nhà nước» trên.

Điều đau buồn là những tác phẩm có ý thức, phản ánh được không ít thì nhiều những sự kiện đang xảy ra trên đất nước, thường là những sự kiện không tô son trét phấn cho chế độ, đều bị bóp chết, còn những tác phẩm loại Cẩu Chó lại được cho phép xuất bản.

Thế Uyên tin là anh sẽ thắng vụ kiện này, và Thiên Khôi cũng như nhiều người bạn văn nghệ của anh ở đây đều tin là anh sẽ phải thắng.

Tấn công ra Bắc trả thù cho tướng Trí

Dương được sư Nguyễn Gia Hiến, chủ tịch lực lượng Đại Đoàn Kết vừa lên tiếng ủng hộ đề nghị đánh ra Bắc của Phó Vương Giao Chỉ. Ông Dương cũng cho biết thêm là sau cái chết của Tướng Trí, các tướng lĩnh của bốn quân khu sẽ làm áp lực với Tổng Thống Thiệu tấn công thẳng ra Bắc trả thù cho tướng Trí và bảo vệ chính họ.

Tấn công ra Bắc là chiến lược cuối cùng trong chiến lược bốn điểm của Đại Tướng Cao văn Viên nhằm chấm dứt chiến tranh và hy vọng thống nhất đất nước. Mục đích cao đẹp đó thật tiếc khi đã bị dương được sư gián lược trong mục đích trả thù cho tướng Trí và bảo vệ sinh mạng cho bốn tướng bốn quân khu.

Lực Lượng Đại Đoàn Kết nói sẽ ủng hộ cuộc tấn công ra Bắc, chẳng hiểu Lực Lượng sẽ ủng hộ theo nghĩa nào, và Lực Lượng sẽ đóng góp gì cụ thể cho cuộc tấn công này, hay là chỉ ủng hộ bằng tinh thần.

Nhà mát SƠN HẢI

24, Phạm-phú-Quốc — Vũng Tàu
— Điện thoại số 180

Tất cả phòng đều có máy lạnh và tủ lạnh. Đây đủ tiện nghi, nhiều bóng cây mát mẻ, có sân rộng cho trẻ em đùa giỡn, chỗ đậu xe bảo đảm, có sân thượng dành cho quý khách ăn uống vào buổi chiều tối rất yên tĩnh và nên thơ. Mỗi phòng rộng rãi đủ cho gia đình đông con. Có chớp bóng nhiều phim thật hay để quý khách giải trí tối thứ bảy từ 21 giờ 30 đến 24 giờ 00.

Xin quý khách vui lòng ghi tên trước tại hãng chánh :

SƠN-HẢI

Số 84C-86-88, Bùi Chu — Saigon
— Điện thoại : 24.596 —

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHÃN HIỆU TRÁI TIM

VẬN MỆNH VIỆT-NAM

QUA ÁNH SÁNG THẦN SỐ HỌC

(Tiếp theo kỳ trước)

Cũng tài, cũng mất, cũng anh hùng
 Tôi bác cũng chung nợ kiếm cung
 Bác dẫu quân Nguyên thanh kiếm bạc
 Tôi trừ giặc Pháp ngọn cờ hồng
 Bác đem non nước của nó lên
 Tôi dất năm châu đến đại đồng
 Hồn bác linh thiêng xin hãy cố
 Giúp cho kháng chiến chóng thành công.

Nhưng nhiều người cãi lại và nói rằng cụ Hồ đã xác hồn khi vì mình ngang hàng với Đức Thánh Trần Hưng Đạo. Và lại quốc gia hay Cộng sản thì đã rành rành trong bài thơ. "Tôi dất năm châu đến đại đồng. Tôi trừ giặc Pháp ngọn cờ hồng". Xin để quý vị độc giả suy luận.

Nhưng bài thơ làm cho tôi liên tưởng tới Lịch Sử và những năm đáng cho ta chú ý. Chúng ta còn nhớ năm 1949 là năm Trung Cộng chiếm toàn thể lục địa và trực tiếp giúp cho Việt Cộng lớn mạnh. Trước đó đúng 100 năm, đúng vào năm 1849 Hồng Tú Toàn ở Quảng Tây nổi lên chống nhà Mãn Thanh chiếm được gần hết miền Nam nước Tàu thành lập Thái Bình Thiên Quốc, gần giống như Cộng Sản. Nhà Thanh phải nhờ các danh tướng như Tăng Quốc Phiên, Lý Hồng Chương hết sức đánh dẹp, nhất là lại nhờ có người ngoại quốc giúp cho khí giới tối tân nên mới đánh thắng nổi. Chúng tôi trong một dịp khác, sẽ tìm cách chứng minh sự liên hệ của hai biến cố xảy ra trong các năm 1949 và 1849.

Ở Việt Nam ta năm 1849 là năm vua Tự Đức ra lệnh cấm đạo khiến Pháp có lý do xâm lăng nước ta. Lùi lại 100 năm nữa vào khoảng 1749 là thời kỳ chúa Nguyễn và chúa Trịnh đang tranh hùng với nhau, bằng cách phát triển trong nước vì không thể thắng nhau bằng võ lực.

Năm đáng ghi nhớ là năm 1627 hai họ Trịnh và Nguyễn đánh nhau lần nhất. Năm 1927, 300 năm sau là năm CS đang tổ chức đảng và bắt đầu có sự tranh chấp với phe Quốc Gia. Năm 1672 là năm hai họ Trịnh Nguyễn ngưng đánh nhau. Hy vọng hai phe Quốc Gia và Cộng Sản cũng nơi gương tiên nhân để ngưng chiến.

Tôi đã dự đoán là dù cho có ngưng chiến tại Việt Nam vào tháng 10 năm nay như bà DIXON đã tiên tri thì cũng chỉ là tạm thời. Năm 1972 mới là thuận lợi nhất để mưu cầu hòa bình.

Bài học của Phân Ly

Nước ta thuộc phương Nam, ứng với quê Ly, Ly là rực rỡ, sáng sủa, đẹp đẽ, tốt lành. Đọc sử ta thấy, nước ta được thành lập từ đời Hồng Bàng năm 2879 trước Tây Lịch Kỷ Nguyên, đến nay đã được 4849 năm. Đế Minh, con cháu Thần Nông đi tuần thú phương Nam thấy tốt đẹp nên để con lớn là Đế Nghi làm vua phương Bắc còn Lộc Tục, con thứ làm vua phương Nam với hiệu là KINH DƯƠNG VƯƠNG con của Kinh Dương Vương là LẠC LONG QUÂN lấy bà AU CƠ đẻ ra cái bọc có 100 trứng nở thành 100 con v.v...điều này ai cũng biết cả. Ta chỉ đoán rằng miền Nam đã đạt tới một nền văn minh khá cao, tổ tiên tathời Hồng Bàng đã khám phá các điều huyền bí của Tạo Hóa, đặc biệt là thuyết Âm Dương và tổ chức một đời sống ấm no, hạnh phúc kéo dài trên 2.000 năm. Các chuyện cổ tích về đời Hồng Bàng như sự tích bánh dày bánh chưng, Sơn Tinh Thủy Tinh, Thần Núi Tản Viên v.v... cho thấy tổ tiên ta đã biết được những điều mà người Tàu, không hiểu phát kiến hay lấy của chúng ta rồi xưng là của họ. Điều này không phải là thiếu chứng cứ. Bất cứ lúc nào người Tàu sang xâm lăng nước ta là họ nghĩ

Bài của TRÙNG DƯƠNG

ng. y đến việc vơ vét tất cả các sách quý, bắt giữ và đem về Tàu tất cả những người tài giỏi của nước ta. Lịch sử ghi rõ Hồ Nguyên Trừng, con trưởng Hồ Quý Ly đã phát minh ra thuốc súng, nhưng bây giờ quý vị độc giả thấy là người Tàu tranh cái công đó. Vấn đề tiền giấy cũng vậy.

Biết rõ lẽ huyền vi của trời đất, dân Lạc Việt sống điều hòa với Thiên Nhiên r cách hạnh phúc. Nhưng họ bị đám dân ở Trung Hoa ganh ghét, kinh sợ. Đám dân này đã bỏ nền văn minh Trọng Nông của Thần Nông để suy tôn Hoàng Đế, vị vua tượng trưng cho nền văn minh của Bạo Lực, chém giết, sát máu. Người Tàu liệt dân ta vào loại Xi-Vưu, thần xấu xí mà Hoàng Đế đánh dẹp. Nhưng họ cũng nhận là cho đến nay cuộc chiến giữa Hoàng Đế và Xi Vưu vẫn chưa chấm dứt.

Cây đồng, cây khế, họ đã cai trị Việt Nam cả ngàn năm nhưng không sao đồng hóa được dân Giao Chỉ man rợ ở phương Nam.

Cuộc đồ hộ của người Tàu đem lại cho dân tộc ở Việt Nam những điều mới lạ của nền văn minh Hoàng Đế. Ta học hỏi một cách khó khăn, vì lúc đầu, ta chưa thấy họ hay hơn ta. Họ chỉ có bạo lực, tham lam, gian ác chứ họ đâu có cái gì quý báu đáng cho ta noi theo. Nhưng thực tế chua chát, sau bao nhiêu lần nổi dậy của Bà Trưng, Bà Triệu, Mai Hắc Đế v.v... ta phải chấp nhận phần nào nền văn minh Hán Tộc. Và lúc đó người học trò ở phương Nam học rất mau, rất giỏi khiến người Tàu phải lo ngại. Các triều đại Lý, Trần chối lợi đã cho thấy không những ta đã thông hiểu cái gọi là « Văn Minh Hoàng Đế » mà ta còn làm hơn nữa, Tồ Tiên ta đã tổng hợp 3 luồng tư tưởng trái nghịch nhau thành một Văn Hóa rực rỡ Tam Giáo Đồng Nguyên: Nho Thích Lão.

Nhưng vì quá bất chước người, quên cái Bản Chất Hay và Độc Đáo của mình nên nước ta suy dần từ triều Lê — Mạc Đăng Dung phải chăng là phản động lực của «Hồn Rồng Tiên» chối lại cái hủ bại?

Và thế suy đến cùng tốt khi hai họ Trịnh Nguyễn chia đôi nước Việt? Sự chia hai có cái lợi là giúp cho sự thu thập các tư tưởng mới được đề dâng hơn? Sự thu thập các luồng tư tưởng trái nghịch được nổi bật và rõ rệt nhất ở thời đại hiện tại. Hai miền Nam Bắc theo hai chủ nghĩa hoàn toàn đối chọi nhau: Độc Tài và Tự do—Cộng Sản và Tư Bản.

Cuộc quật khởi của Tây Sơn với 1789 oai hùng là làn sóng báo hiệu cho cuộc quật khởi tương lai của thế kỷ 20?

Chúng ta tin tưởng như thế. Thế kỷ 19 với các năm 1800 được tiêu biểu bởi con số 9. Số 9 là số chót, số cùng tột của hàng đơn vị. Số sau nó sẽ là số hàng chục. Nên thế kỷ 19 là thế kỷ chót của 1 chu kỳ. Thế kỷ 20 với các năm 1900 được tiêu biểu bởi con số 1 mở đầu một chu kỳ mới. Và, chúng ta bắt đầu bước vào thời đại DƯƠNG CỬU với hành THỦY làm chủ tể. Thế kỷ 20 là thế kỷ mở đầu cho NỀN VĂN MINH mới. Việt Nam sẽ giữ địa vị gì trong nền văn minh đó? Địa thế V.N. sẽ giải đáp thắc mắc của ta.

Việt Nam, vùng Linh Địa

Nhiều người tự hào là có tinh thần khoa học nên chê bai các môn học của ta như thiên văn, địa lý hay phong thủy, bói dịch v.v... là dị đoan mê tín. Họ có thái độ như thế phần vì chưa hiểu rõ các khoa học mà họ chê bai phần vì bị nhiễm

cái độc mà bọn thực dân cố tình tung ra để lung lạc tinh thần ta. Vì ngay thời kỳ toàn thịnh của bọn đế quốc Pháp một mặt công khai thì họ bả xích các môn học cổ truyền của chúng ta nhưng mặt khác thì họ, bí mật cho người nghiên cứu và tìm đủ mọi cách để hại ta khiến cho ta không sao ngóc đầu lên nổi. Trận đói giết chết cả triệu dân ta năm Ất Dậu 1945 chỉ là một trong trăm ngàn mưu mô tàn độc của kẻ thù để triệt hạ sinh lực của quốc gia ta.

Điều đáng chú ý nhất là bọn Pháp cũng như bọn Tàu thuở xưa luôn luôn tìm đủ mánh khéo để phá hoại các ngôi đất quý của chúng ta. Hồi còn nhỏ tôi thường được nghe người lớn xì xào bàn tán về các hành động phá hoại các ngôi đền danh tiếng của ta. Bọn Pháp đã tìm đủ cách để phá cho ngôi đền Sông mát thiêng đi và nhiều cụ cho rằng cây cầu bắc qua hàm rồng cho xe lửa chạy là một cách yếm triệt của người Pháp. Một phần họ muốn cho sự nao động của xe lửa làm cho âm tính của cuộc đất bị giảm dần và bị triệt tiêu, phần khác họ muốn các sự rung động mạnh mẽ làm hư thế đất đi. Và cũng có nhiều người nói tới các cuộc triệt yếm của một pháp sư người Pháp ở dãy núi Trường Sơn tại miền Trung Việt Nam. Có nơi pháp sư này đã thành công có nơi bị Sơn Thần lên can trở.

Trong lịch sử có ghi rõ ràng trên giấy trắng mực đen các việc CAO BIÊN, viên Tiết Độ Sứ người Tàu qua cai trị nước ta thời nhà Đường. Cao Biền là một người tài giỏi. Ông đã đánh bại quân Nam Chiếu (Văn Nam) thườ ng hay qua Giao Châu (Việt Nam) cướp phá. Cao Biền nổi tiếng nhờ đắp thành Đại La, ở bờ sông Tô Lịch. Thành này sau được sửa sang lại đời nhà Lý và mang tên mới là Thăng Long. Bên ngoài thì Cao Biền tuyên bố đắp thành để bảo vệ dân chống lại giặc, nhưng bề trong thì Cao Biền rất sâu hiểm. Ông đã cho yếm thành Đại La bằng hàng chục ngàn ngôi tháp nhỏ bằng đất sét nung. Thấy đất Giao Châu (Việt Nam) có quá nhiều các ngôi huyết quý phát đến bậc đế vương và có nhiều ngôi quý đến nỗi phát ra các bậc thánh quân cai trị không riêng gì Việt Nam mà cả Trung Quốc nữa nên Cao Biền rất sợ hãi tìm đủ phương thế để trừ trừ. Tục truyền rằng Cao Biền hay cưới một con diều đi khắp đó đây để ngấm các thế đất. Thấy kiêu nào phát lớn là ông ngưng lại tìm cách trừ yếm. Ông chỉ để lại các thế đất phát nhỏ thôi nghĩa là các huyết còn sót lại sẽ không thể phát ra các bậc đế vương có thể khiến cho dân Tàu phải làm thần dân. Cao Biền đã làm lợi cho đời Hán rất nhiều nhưng trái lại đã làm hại nước ta vô vàn. Có thuyết cho rằng sông Nhị ở miền Bắc Việt xưa kia đâu có độ lồi như bây giờ. Chỉ vì Cao Biền đã dùng phép chém đứt long mạch nên từ đó máu của long mạch làm cho nước sông đỏ. Câu chuyện đó không chứng cứ. Duy có chứng tích rõ rệt nhất là cảnh LONG ĐÀU HÍ THỦY ở Quảng Ngãi mà chính mắt tôi đã thấy. Bên bờ phía Bắc của sông Trà Khúc không xa quốc lộ bao nhiêu có một mộ đất lớn; lớn bằng một cái gò, mọc nhô ra mặt sông Gò đất có hình dáng y như một cái đầu con rồng mà ta vẫn thấy vẽ ở báo chí hay sách vở. Cây cối mọc càng làm cho ta thấy thật giống. Cây vươn ra y hệt chòm râu. Duy có điều đau đớn là ở cổ rồng có một cái rãnh nước, đúng hơn là một thế đất đột nhiên sâu xuống thành một vết dài y như vết dao chém. Và hiinh như để tăng thêm lòng tin cho chúng ta nơi bị chém có nước đỏ trào ra như máu vậy.

(kỳ sau tiếp)

LÒ BÁNH MÌ ĐIỆN

WĨNH-CHẨN

ĐẠI LÝ GẠO — ĐẠI DIỆN DỊCH VỤ BỘT MÌ

32, Khu Hòa Bình
 ĐALAT

242, Phan Đình Phùng
 ĐALAT

ETERNA

(HỘP 18 ỒNG)

— TRẺ LÂU — KHOẺ MẠNH — YÊU ĐỜI —
 (Bán tại các nhà Thuốc Tây)

GASTER

Chuyên Trị: ĐAU BAO TỬ — ẮNKHÔNG TIÊU
 Ợ CHUA — ĐẦY HƠI — SINH BỤNG
 (Bán tại các nhà Thuốc Tây)

Vòng hoa dành cho Tướng Trí

Thế là Tướng Đỗ Cao Trí đã vinh viễn ra đi, Đám táng ông có thể nói là 1 đám táng nhà choang lớn nhất từ trước đến nay. Nằm trong lòng huyết lạnh, chắc hẳn bây giờ ông cũng được ngắm cười thỏa mãn. Ông quả xứng đáng là một danh tướng

Bởi là một danh tướng, nên ngay từ lúc còn sống, tướng Trí đã là người nổi tiếng. Báo chí đã từng nhắc nhở tới ông thật nhiều, có lẽ nhiều nhất trong hàng tướng lãnh hiện giờ của đất nước này. Nhắc nhở về tài điều binh bố trận của ông đã đánh, dư luận còn sôi nổi về ông trong cả một vài sự việc chẳng liên quan chút xíu đến lãnh vực nhà choang, mà điển hình nhất là vụ một ông nghị tố ông này nọ khiến ông phải nổi nóng lên tiếng thách đấu súng để bảo toàn danh dự; vụ viên quan tư lang tây Phạm văn Lương ôm lựu đạn đòi tự tử trước Hạ viện để xin cúp bê la tét một lượt bốn ông Tướng mà Tướng Trí là một trong số bốn người đó, vân vân...

Nhưng nay thì mọi chuyện đã không thành vấn đề nữa. Ông đã thực sự vắng mặt trên cõi đời này rồi. Phương ngôn ta có câu «chết là hết» nên đối với trường hợp tướng Trí, nội việc ông đã hi sinh thân thể cho đất nước này trong nhiệm vụ của một tướng lãnh cầm quân, nội việc ông để lại di ngôn «sống giữa ba quân chết cùng ba quân» để xin được chôn cùng một nơi với các chiến hữu trận vong... thiết tưởng cũng quá đủ để chúng ta nghiêng mình cảm phục ông.

Nếu mang lên bàn cân lịch sử công của Tướng Trí chắc hẳn sẽ nặng đầy gấp triệu lần những làm lỗi nhỏ nhoi mà kiếp người này ai đã dám tự hào không bao giờ mắc phải!

Tự khen một phát

Tuần trước ngoài bia nhất C. O, bọn C. O đã viết về chuyện «Đừng bỏ quân một mình, đừng bỏ quân một mình» bài viết đó viết trước khi đài phát thanh Nhà Nước loan báo Tướng Trí sẽ cùng về nằm với anh em binh sĩ. Trước tin đó, bọn CO rất lấy làm khoái chí, vì một vị tướng

đã tiên liệu mình sẽ «da ngựa bọc thây» và đã viết di chúc khi chết sẽ nằm cùng với binh sĩ, vị tướng đó phải được xem là một vị danh tướng. Anh em binh sĩ trước tin này cũng rất lấy làm hãnh diện vì mình có một vị tướng sống cùng sống và chết cùng chết. Qua bài viết trên của C.O, và qua di chúc của cố Đại Tướng Trí, C.O tự nghĩ là nỗi lớn đã gặp nhau. Bây giờ ước mong những vị tướng khác hãy noi gương cố Đại Tướng Trí sẽ làm cho câu «huynh đệ chi binh» không phải là một câu nói ngoài cửa miệng ước mong lắm thay.

Tổng khứ gặp

Lần đầu tiên người ta thấy Cái Bang Nguyễn Đại Bàng tạc dáng nổi giận. Chả hiểu là nổi giận thiệt hay là giả vờ đóng kịch chơi để lấy điểm mí li các cử tri trong mùa bầu cử sắp tới.

Trước sân khấu của HV, Cái Bang Bàng đã hét ầm lên rằng, Tổng Ngọc đã để lộ bộ mặt khoác lác, lừa đảo, bịp bợm, khi bất ngờ tăng giá xăng vào ngày 26-2, trong khi trước đây thì biểu là xăng cũ hãy còn dư xài ba tháng nữa. Cái Bang Bàng còn nói thêm rằng, nếu nhà nước còn lưu giữ ông Tổng trưởng lem nhem này thì tức là nhà nước đã tự xa rời dân chúng.

Tố Tổng Ngọc xong, Cái Bang lại tố tiếp đến Quốc Vụ Khanh Phan Quang Đán. Cứ theo như lời vị Cái Bang ba bốn tui này thì ông Đán cũng là 1 phường bịp bợm như Tổng Ngọc. Ông Bàng biểu rằng, bộ ông Đán muốn cho dân miền Trung ăn đất hay sao, khi ông Đán bỏ bỏ đòi tăng giá gạo Mễ lên bằng giá gạo nội địa. Dân Miền Trung không có gạo ăn làm sao bán giá chợ đen gạo Mễ như

ông Đán được.

Còn 6 tháng nữa là đến ngày bầu cử có khác, người ta thì đua nhau để lấy điểm mí quân chúng cử tri. Nhưng tố ai chớ tố ông Ngọc mí li ông Quốc vụ khanh Phan Quang Đán thì có khác chi như đám bị bồng,

Cả hai Ngọc và Đán đều có thể phưỡn ngược ra mà ca rằng:

«Đám ông như đám bị bồng»

«Mày dăm bên nọ, nó phồng bên kia»

Từ lâu rồi, bản dân thiên hạ đều biết thừa rằng ông Tổng Ngọc chỉ chuyên môn phết lác. Chương trình kinh tế của ông đưa ra chỉ đưa dân chúng đi đến chỗ khổ rách áo òm. Cái đó thì cả tụi con nít cũng hiểu, huống chi là người lớn.

Còn cái sự ông Phan Quang Đán thì tư cách của ông ta ra sao, khỏi nói người dân cũng biết dư. Nếu là người có đôi chút sĩ khí thì người ta đã tự động thổi một bài kèn ô-ô-lui từ khuya rồi, khỏi phải la hét rầm rì lên như rúa.

Dẫu sao, ai cũng phải công nhận rằng, cả hai ông Ngọc và Đán đều là những người có đờm lượng, biết cách để dít lên dư luận. Coi dư luận coi những sự phi nhõ của đồng bào như cục đất sét.

Riêng cái thái độ điếc ãy cũng đáng nên được ng òi lại cho đến Tết Congo.

Giá xăng lên, giá gạo Mễ cũng lên, trong tương lai, sẽ còn rất nhiều thứ cũng tăng lên như điều gặp gió. Đó là chưa kể đến các thứ mực lem nhem khác cũng tăng một cách không kèn không trống, chả cần phải chờ đợi thông cáo hay hiệu lệnh của nhà nước. Tỉ dụ như giá vé si-la-ma. Mỗi hôm nào, giá vé chỉ có tám choạc; một trăm, mà nay đã lên tới hơn ba trăm. Mỗi hôm nào, một gói Capstan có 52 đồng, nay đã phải mua với giá 9 chục. Ấy thế mà khó kiếm được một bao.

Mai một, giấy Lê Lai cứu chúa ra đời, chắc hẳn rằng, khi cầm một ông Lê Lai trong tay, người ta phải bán khoản vì không biết tiêu gì cho hết.

Bảo sanh không cô đỡ Trường học không giáo viên

Xin quý vị độc giả thân mến của báo Con Ong chớ có vội liên tưởng đến những lời tiên tri ở trong kinh Mạt Kiếp: «Điền vô nhân canh, lộ vô nhân hành». Không, không đây là một thực tế hết sức phũ phàng, và rất buồn cười như sau này.

Sự việc xảy ra ở khóm 15, 16, 17 phường Hưng Phú, Quận 8 thuộc đô thành Saigon. Khu này được người ta mệnh danh là khu Phát Triển. Trong thời kỳ phát triển, các bố nhà nước rồi các cha dân biểu đã tới khánh thành tùm lum tà la, và tuyên bố vung vít. Dân chúng mừng quýnh ngỡ là phen này sẽ tha hồ thăm nuôn on mưa móc. Nào điện, nào nước, nào trường học, nào nhà hộ sinh, nào chợ búa. Sẽ chẳng còn thiếu một cái mẹ gì.

Trước hết là điện.

Nhà nước đã ra lệnh mắc điện ưu tiên cho khu vực phát triển này. Các ông Ta nhà đèn làm việc nhanh như máy. Nhưng chả hiểu nghiên cứu nghiên đồ ra rằng, họ lại mắc dây điện 220v. Thế là báo hại một số đồng bào có Ti Vi, tủ lạnh, bàn ủi trước vườn xài điện 110 vì không biết nên chấy cha nó hết.

Vấn đề xây dựng nhà bảo sanh cũng mau lẹ ra rít. Nhìn những người thợ nề cầm cúi mần việc, đồng bào trong Quận lòng mừng khắp khối, nghĩ bụng rằng, phen này các bà xã tha hồ đẻ đẻ, khỏi tốn tiền đến các nhà bảo sanh tư, lại khỏi phải đi xa điệu vợ, có khi phải đẻ rơi đẻ vãi ra đường.

Và rút cuộc cái nhà bảo sanh ấy đã xây xong từ năm 1967. Thờ bàn tay bấm đốt, tính ra đến nay đã gần bốn niên qua, mà người ta chả thấy có một ma đại nào dám vô đó đẻ đẻ đẻ. Bởi vì rằng thì là, người ta xây xong rồi để đó, chưa có hoạt động chi hết. Chỉ thấy con nít vô ị đất vung vít, không có cô đỡ thì các sản phụ biết trông cậy vào ai bi giờ.

Riêng về trường học thì cũng có một trường tiêu học dựng lên đấy. Trường ốc thiết là đẹp. Lại có tới mười mấy lớp lặn. Nhưng các trẻ em chờ miết. Đã mòn con mắt phương trời dăm dăm, nhưng các giáo viên đi mô mà không thấy tới? Thiêng thứ ra các học sinh, nếu là con nhà khá giả thì vườn phải cấp sách đến các trường

tư để dùi mài kinh sử đặng chờ kịp khoa, còn nếu là con nhà rách thì chỉ có nước đi uỳnh giầy uỳnh mào hay đi bán báo để chờ khi nào trường học khai trường.

Khu phát triển lại cũng còn có cả một phòng Y Tế nữa. Cuối năm con chó, nhà nước địa phương mời các quan chức tới khánh thành rất rầm rộ. Cờ xí treo hàng hàng lớp lớp, dít của đọc tụng bưng. Dân chúng vô cùng khoái ti, nghĩ rằng từ đây, mỗi khi đau ốm, nhức đầu, sổ mũi, ho hen, cảm mạo, khỏi phải lóp ngóp tới các bố thợ chích để bị chém vô tội vạ, và nhiều khi còn tiền mất tật mang.

Nhưng cũng như trường học và nhà bảo sanh, cái phòng Y tế này bấy lâu nay vườn nằm trong cái khung cảnh «trước sau nào thấy bóng người, hoa đào năm ngoái còn cười gió đông».

Vậy thì còn phải chờ đến bao giờ đây, hở các bố?

Ơ hơ Thanh Tra

Từ sau khi cơ quan Ám Sát ra đời, người ta ít khi nhắc nhở tới các cơ quan Thanh Tra của các Bộ. Tổ chức này được gọi là Thanh Tra đoàn, và Bộ nào cũng có.

Về quyền lợi, cơ quan Thanh tra được coi như một Tổng nha mà Thanh tra trưởng là Tổng giám đốc, bên dưới có 5, 7 quan Thanh tra ăn lương Giám đốc và hàng tá quan kiểm tra ăn lương chánh sự vụ.

Về nhiệm vụ thì Thanh tra đoàn thường xuyên xuống các tỉnh để thanh tra, kiểm soát hướng dẫn, đôn đốc các cơ quan cấp tỉnh để điều hành công tác.

Người ta không khỏi buồn tình khi biết một cách đau xót rằng, có một số các bố Thanh tra lại là tổ sư tham nhũng. Mỗi lần đi thanh tra là mỗi lần lại được dịp vơ vét, để rồi sau đó mần báo cáo láo, che chở cấp dưới, loè bíp cấp trên.

Có một bố Thanh Tra tại một bộ nọ hách x xăng ghê lắm, và ăn của dút nhanh như chớp. Lần nào quan đi thanh tra tại một địa phương nào thì địa phương ấy đều được báo trước để thu xếp chỗ ăn, chỗ ngủ, chỗ du hí cho quan. Nếu gần, thì nhà nước địa phương đều phải uỳnh xe tu bin về tận Saigon để rước quan đi. Và nếu xa thì quan sẽ đáp máy bay phản lực.

Đi thanh «cha» như rúa thà rằng đi thanh «mẹ» lại còn hay hơn và đỡ tốn công quỹ của nhà nước.

Hỏi thăm ông Trưởng Ty Chiêu Hồi

Một số các cán bộ Chiêu Hồi ở Bình Dương có nhờ Con Ong hỏi thăm ông Trưởng Ty mấy vấn đề đại khái như sau:

— Thế hoãn dịch của Nha động viên Bộ quốc phòng và Sở động viên 3 cấp cho anh em, tại sao ông Trưởng Ty lại nở lòng nào úm ba la không phát cho anh em mà lị lưu giữ ở Ty, khiến cho nhiều cán bộ xã ấp đã bị đưa đi quân dịch.

Cũng vì không có thể hoãn dịch, nên đa số cán bộ đã phải ngồi ru rú ở số nhà, không dám đi hoạt động nữa.

— Hàng tháng, nghe đâu Juspa của Mễ có trợ cấp cho Ban Văn Nghệ của Ty một khoản tiền là 40.000 ti. Thay vì tuyên một ban văn nghệ chuyên môn, ông Trưởng Ty đã xin tình biệt phái một số nghĩa quân lính kiềng để mần trò văn nghệ cho khỏi tốn tiền.

Bởi không rành nghề, nên ban văn nghệ này mỗi khi trình diễn ở nơi mô là dân chúng phứ linh hết không thể nào ngửi được cái thứ mùi «vàng nghệ» ấy. Còn thú hơn cả văn nghệ tạp lục của Tùng Lâm.

Vậy thì nói gần nói xa chẳng qua nói thiệt. Xin ông Trưởng Ty làm phúc cũng như làm giàu, giải thích cho các cán bộ đàn em được nhờ để họ khỏi thắc mắc.

Tụi C.O chỉ là những kẻ đứng ở giữa theo đúng cái đường lối hòa giải dân tộc, giữa xếp mí li các đàn em mà có sự nghi ngờ thì khó mần việc ghê lắm.

Nếu quả là đúng thì xin xếp cứ việc nín khe và tự động sửa chữa còn nhược bằng thì xếp có quyền thanh minh thanh nga.

MIỄN THUẾ QUÂN CÔNG VÀ NÔNG DÂN, TỐT LẠM!

Nhưng không thể bỏ rơi tư chức và công nhân

- Chỉ miễn thuế cho một vài thành phần, mà không miễn cho các thành phần khác, là gây bất công chia rẽ...

Thiện chí thắng nịnh thần

Đầu năm con Heo, Thủ Tướng rồi Tổng Thống đã lần lượt làm được mấy việc hay, đây thiện chí, và đáng khen.

Việc thứ nhất, mặc dầu Quốc Vụ Khanh Phan Quang Đán và Bộ Trưởng Cao Văn Tường cương quyết yêu cầu giữ lại sắc lệnh 006 về báo chí nhưng Thủ Tướng đã lập tự ái, hành động như một người quân tử "thể làm ối thì phải chấp nhận và sửa sai" đã quyết định rút lại sắc lệnh 006.

Từ xưa, các nhà lãnh đạo vốn đầy tự ái, tự cho rằng mình không bao giờ sai lầm. Và dù có sai lầm thì cũng cố cho rằng mình đúng. Nhưng kinh nghiệm dạy tự ái của Thủ Tướng Khiêm đã làm nhiều người sáng mắt ra thấy rằng làm sai mà biết sửa sai, có khi còn được tiếng khen hơn cả làm đúng.

Miễn thuế quân công

Có lẽ vì thấy như vậy, nên Tổng Thống Thiệu đã tiếp theo cái cũ chỉ đẹp của Thủ Tướng Khiêm bằng cách mới tự mình ra mấy quyết định quan trọng về thuế má. Cuối tuần trước, Tổng Thống đã quyết định:

- 1) Đình chỉ ngay việc kiểm kê thuế vụ.
- 2) Miễn thuế lương bổng cho quân nhân công chức trong suốt thời chiến. Và lương quân nhân công chức không được cộng chung vào để đánh thuế tổng hợp lợi tức.

Đầu tuần này, Tổng Thống lại vừa ra lệnh miễn thuế cho người dân. Nơi nào đã trốn thuế của người dân, thì phải hoàn lại tiền.

Việc kiểm kê thuế vụ đã ừng được nâng lên hàng quốc sách, phát động rầm rộ.

Nhưng vì dân chúng kêu ca quá nhiều, tiếng kêu thấu tai Tổng Thống, thế là Tổng Thống ra lệnh đình chỉ ngay. Thái độ "sửa sai" của Tổng Thống cũng làm cho các ông thuế vụ mới chường mặt ra qua chương trình người dân muốn biết về công việc kiểm kê thuế vụ, và đe dọa những người chống việc kiểm kê tên tày như ông Bộ Trưởng Cao Văn Tường trốn ca tụng sắc lệnh 006 về báo chí.

Dân là gốc

Còn việc Tổng Thống quyết định miễn thuế cho quân nhân công chức và nông dân, tất nhiên được cái giới này hoan hô hết mình. và ngay từ bây giờ đã quyết

đón phiếu cho Tổng Thống. Tuy nhiên, sau khi Tổng Thống ra quyết định miễn thuế, có người đã nói rằng Tổng Thống không được tự ý làm như vậy, vì quyền đánh thuế hay thu thuế là do quốc hội quy định bằng các đạo luật.

Bọn Con Ong vốn dốt luật, lại ưa thực tế, nên quan niệm một cách cũ lẫn rằng cái gì có hại cho dân mà đúng luật, cũng chẳng nên làm, còn cái gì có lợi cho dân, mà có trái luật, thì cũng cứ nên làm. Vì trong một nước dân chủ, dân là nhất, dân là nguồn gốc để ra cơ quan làm luật, cho nên, việc miễn thuế có đúng luật hay trái luật, xin miễn bàn ở đây. Việc đúng luật hay không hợp hiến hay vi hiến, hành pháp có xâm lấn quyền lập pháp, hay không, là việc riêng của hành pháp và lập pháp, hai bên phải dàn xếp với nhau cho ổn thỏa.

Ở đây chỉ biết rằng: miễn thuế cho dân là tốt, càng miễn nhiều càng tốt, càng đáng khen.

Tổng Thống Thiệu đã miễn thuế cho quân công và nông dân, đó là điều đáng khen.

Kỷ thị công tư

Nhưng điều đáng tiếc là Tổng Thống chỉ mới miễn thuế cho quân công và nông dân, mà chưa chịu miễn thuế lương bổng cho tư chức và công nhân số tư.

Tổng Thống không thể "nhất bên trọng nhất bên khinh" như vậy được.

Sau đây, xin nêu ra những lý do để Tổng Thống cần phải miễn thuế hợp đồng cho tư chức và công nhân, cũng như đã miễn cho quân công.

Trước hết, về bản phận, công nhân, tư chức và quân công đều có những bản phận như nhau.

Điều 2 hiến pháp có ghi rõ: "Quốc gia chủ trương sự bình đẳng giữa các công dân" nếu nói rằng Tổng Thống miễn thuế cho quân công và nông dân vì lý do tranh cử, thì tư chức và công nhân cũng mỗi người một phiếu, chứ đâu phải có quân công và nông dân mới đi bầu?

Nếu nói rằng Tổng Thống miễn thuế lương

bổng cho quân công không phải vì nhu cầu tranh cử, mà vì thông cảm nỗi khó khăn của quân công trước cuộc sống đắt đỏ, thì tư chức và công nhân cũng phải chịu cuộc sống đắt đỏ, chứ đâu phải riêng quân công và nông dân.

Con yêu con ghét

Chẳng những tư chức và công nhân cũng phải chịu cuộc sống đắt đỏ, mà còn thiệt hơn quân công về rất nhiều phương diện. Xin làm một chút so sánh sau đây:

1- Quân công thỉnh thoảng lại được thăng ngạch trật và tăng lương.

- Tư chức và công nhân rất ít khi được tăng lương.

2- Quân công có lương hưu trí.

- Tư chức và công nhân không có lương hưu trí.

3- Quân công được mua nhà tại các cư xá.

- Tư chức công nhân không được hưởng quyền lợi này.

4- Con em quân công được ưu tiên về việc xin học bổng.

- Con em tư chức công nhân chẳng có ưu tiên gì,

5- Quân Công và gia đình được điều trị tại các bệnh viện công, được hưởng bệnh viện phí v.v..

- Tư chức công nhân phải xia tiền điều trị tại bệnh viện tư. Bác sĩ tư...

6- Quân công được mua hàng giá rẻ tại Quân Tiếp Vụ và Trung Tâm Tiếp Tế Công Chức.

- Tư chức công nhân phải mua hàng ở ngoài, thường phải trả giá chợ đen.

7- Khi ốm đau, quân công vẫn được hưởng lương.

- Tư chức và công nhân hễ tay làm thì hàm mới có nhai. Đau ốm là đói.

Như vậy, chỉ có một thiểu số tư chức có lương khá, có thể cao hơn lương quân công, còn đại đa số tư chức, công nhân có lương chỉ bằng hay thấp hơn lương

quân công, thế mà Tổng Thống chỉ miễn thuế lương bổng cho quân công, không miễn cho tư chức, công nhân, là một điều bất công.

Sự bất công đưa đến tình trạng kỳ thị, chia rẽ giới cấp quân công được chính phủ cung, và giới cấp tư chức công nhân bị chính phủ ghét.

Tổng Thống đã kịp thời sửa sai về vụ kiểm kê thuế vụ, đã thấu hiểu cảnh khó khăn mà miễn thuế cho quân công, xin TT cũng thông cảm cho nỗi khổ sở của tư chức công nhân mà cho giới này cũng được miễn thuế lương bổng như quân công.

Đã mưa thì mưa cho khắp, xin Tổng Thống đừng biệt đãi riêng một giới nào mà "chất hủi" giới khác. Tất cả đều là dân, cũng khó nhọc và khôn khổ như nhau.

Ngồi rù gãi háng giải lẩn tẩn
Trần Văn Hương

VUI BUỒN ĐỐI DIỆN

Trong vụ án báo Đối Diện làm sôi nổi dư luận mấy tuần qua. Có nhiều cái vui, cũng có nhiều cái buồn.

Vui là làng báo đã mau chóng phản ứng một cách dữ dội. Điều đó đã chứng tỏ làng báo tuy vốn ra chữ ròi, chữ người ngoài và cả chữ nhau trong làng nữa, nhưng khi thấy một đồng nghiệp bị đàn áp, thì làng báo phản ứng ngay.

Vui thứ nhì, là ngoài cái tinh thần đoàn kết kể trên, làng báo còn tỏ ra không hèn, sẵn sàng "ăn thua đủ" với nhà nước. Mặc dầu với tình trạng hiện tại, nhà nước có trăm phương nghìn kế để làm khó dễ nhà báo, nhưng nhà báo vẫn cóc sợ, vẫn coi như "no pa", thế là can đảm.

Tuy nhiên, bên cạnh những cái vui đó, qua vụ Đối Diện đã có mấy cái buồn.

Buồn thứ nhất là kẻ nào đó, không hiểu có chủ trương gì, đã tung ra nguồn tin hai linh mục Chân Tín và Trương bá Căn mỗi người bị tòa phạt tù 9 tháng, trong khi chỉ có 1 mình LM Chân Tín bị tù, còn LM Căn không hề bị truy tố. Nhà báo Lão thành Trần Tuấn Quốc nói phải: một người bị tù chưa đủ để là một nguyên nhân tranh đấu hay sao, mà còn phải kéo thêm một người nữa đi tù?

Buồn thứ nhì là nhiều nhật báo đã nhận được một nguồn tin tòa không do hệ thống cung cấp thường lệ đưa tới, mà cũng cứ đăng, không cần kiểm chứng, cho nên mới loan báo hai linh mục làm báo bị đi tù, trong khi sự thật chỉ có một linh mục bị phạt tù. Đức tính đầu tiên của người làm báo là phải tôn trọng sự thật. Loan tin chỉ đáng 5000 sự thật về một chuyện của chính làng báo sẽ bị giảm uy tín trước độc giả.

Buồn cho chính quyền, cả hành pháp lẫn tư pháp, mặc dầu không truy tố, không phạt tù linh mục Căn, và khi dư luận nói rằng LM Căn không bị tù, vẫn không lên tiếng cho biết sự thật.

Buồn cho Linh Mục Chủ Nhiệm Đối Diện, chẳng những đã không công bố sự thật về vụ án của mình cho các đồng nghiệp biết, mà còn "chấp mủm" đồng nghiệp đã đăng sự thực LM Căn không bị truy tố là... báo thân chính quyền!

Buồn cho LM Trương Bá Căn, đã có cái hay là kháng khái tuyên bố sẵn sàng vào tù không thêm chống án, nhưng tiếc là LM không hề bị phạt tù, vì không hề bị truy tố!

Buồn cho luật sư của Đối Diện đã không theo dõi và báo đầy đủ diễn tiến nội vụ cho thân chủ của mình là Đối Diện biết, khiến cho thân chủ không bị tù mà cứ trông là bị tù.

Mỹ chó

Nếu gọi là chó Mỹ, tức là chó của Mỹ. Gọi Mỹ chó, tức là chỉ những người Mỹ xấu như chó.

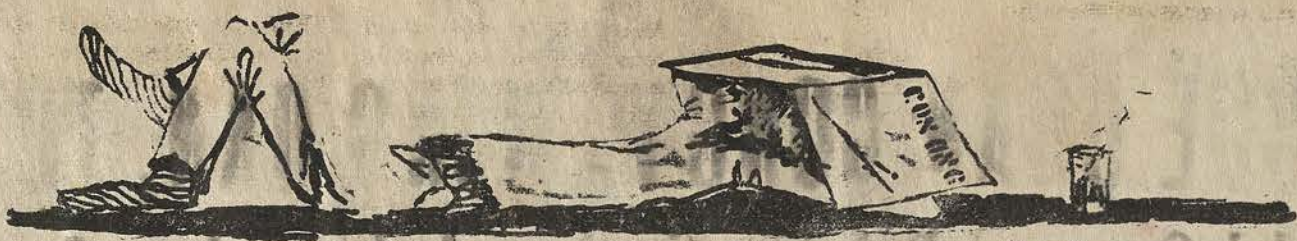
Trong cuộc chiến đang diễn ra tại Hạ Lào, nhiều người đã phải thốt ra hai tiếng Mỹ chó, vì bọn Mỹ đã tỏ ra chó má quá!

Cựu Thủ Tướng Trần Văn Hương đã họp báo than phiền Mỹ không giữ đúng lời hứa tiếp vận và yểm trợ cho ta tại mặt trận Lào.

Nhiều thương binh từ Lào về cho biết bọn Mỹ đã oanh tạc những địa điểm xa mục tiêu ta yêu cầu đến mấy chục cây số!

Vụ anh chàng Fujii được Mỹ thối thành anh hùng mà lần trước Con Ong đã bóc thòm, sự thật cũng không đứng như vậy.

Mỹ chó quá, chơi đếch được.

Cả kẻ đệ nông

Tuyệt thực

Mở đầu cho tuồng tranh đấu, bao giờ cũng là màn tuyệt thực. Cũng như một trận đấu túc cầu quốc tế. Trước khi hai đội banh quốc tế ra tranh tài, thường có hai đội các kẻ đấu với nhau một trận trước. Trận đấu này được gọi là trận đấu quét sân. Màn quét sân và màn tuyệt thực, chính là khởi đầu cho một cuộc tranh đấu rất gay go đó vậy.

Có nhiều khi đã lỡ mở màn, bắt đầu diễn tuồng, nhưng đạo kép chưa đông đủ, nên bị kẹt. Màn mở đầu kéo dài lâu quá. Như là vụ mở màn tuyệt thực của một nhà tu hành khất kính ở đây, chỉ vì những màn sau bị kẹt, nên ngài đã diễn tuồng cương, tuyệt thực đến cả hơn một trăm ngày, phá kỷ của những đấng lục «pha kia» bên xứ tây đen.

Không hiểu rằng cái sự tuyệt thực, bắt đầu từ thời nào? Tôi không phải là một kẻ sưu tầm đồ cổ, nên cũng chẳng biết được ai là tổ sư của tuyệt thực để tranh đấu. Chỉ đọc trong pho Sách Tiểu lâm, một chuyện liên quan tới tuyệt thực.

Chuyện kể rằng :

Ở làng kia, có anh chàng thuộc loại Tề Tuyên, thấy đàn bà, con gái thì thường tỏ ra những cử chỉ không đẹp. Những người có chức việc trong làng, thấy vậy bèn ghét, bắt nhất mấy ngày, bắt tuyệt thực. Lúc thả ra, anh chàng đã đói lả. Lúc đó mới mang đàn con gái ra bày hàng, coi xem anh chàng còn nổi máu xấu nữa không. Quả nhiên, anh chàng không còn cục cựa nổi, chỉ còn thều thào :

— Cho ăn cơm... m. (Cho ăn cơm)...

Câu chuyện đó, chứng minh sự tuyệt thực để tranh đấu hay diệt tranh đấu, có hiệu quả như thế nào rồi.

Thế nào là tuyệt thực?... Muốn giảng nghĩa hai chữ này, thì cũng chẳng có gì khó. Tuyệt thực chỉ có nghĩa là ngừng đói. Chữ «tuyệt» ở đây, được giới hạn không gian và thời gian, rất có thể có dần. Ngừng đói từ lúc tám giờ cho tới lúc mười hai giờ, được gọi là tuyệt thực bốn giờ. Cứ lấy số giờ làm đơn vị có dần cho sự tuyệt thực. Khi nào số giờ đông quá, thì ta tính sang ngày, vì cứ hai mươi bốn giờ, được kể như một ngày. Ngày, có lẽ là đơn vị lớn nhất để đo tuyệt thực.

Thật ra, nếu tranh đấu bằng sự ngừng đói, thì chẳng phiền tới ai. Anh đói, anh kênh ra một đồng thì chỉ thiệt thân anh. Tôi đói no, tôi phê phỡn, nhìn thấy anh nhìn đói, kể ra thì cũng đáng thương đấy, nhưng tự ý anh nhìn đói, chứ có ai bắt buộc anh đâu.

Nhưng khổ nỗi, sự tuyệt thực bao giờ cũng đưa tới một sự cản trở lưu thông. Vì như trên đã nói, tuyệt thực là để mở màn cho trận tuồng tranh đấu, mà tranh đấu, thì từ trước đến nay, vốn sẵn kênh càng. Không ai lại dở hơi, vào phòng kín đóng chặt cửa lại để tranh đấu bao giờ, trừ khi ngoài cửa, có sẵn một đám phóng viên ngoại quốc. Bởi vậy, những nhà tranh đấu, những chuyên viên tuyệt thực thường chọn chỗ đông người để biểu diễn. Cũng vì lẽ đó, mà các chuyên viên tuyệt thực thường hay được đảng Dùi Cui dân chào.

Nơi biểu diễn tuyệt thực nổi tiếng nhất hiện nay, là tiền đình Hạ Viện, nơi có hai chàng chiến sĩ đầy mộng nhau xung phong. Tuyệt thực ở nơi này có rất nhiều cái lợi. Chính hai nhà dân biểu, chẳng hiểu tranh đấu cho cái gì, cũng vác nhau ra đây tuyệt thực. Một ông là Dân Biểu Trương Châm, một ông là Dân Biểu tỳ

phái, tuyệt thực để tranh đấu cho tự do báo chí, đều do tay các ông biểu quyết và ký tên. Đó là một vụ tuyệt thực rất nặng mùi.

Tuyệt thực ở tiền đình Hạ Viện có rất nhiều cái lợi. không chừng chiếm cả ba thứ thiên thời, địa lợi và nhân hòa.

Vì thiên thời thì rất khó bàn, nhưng địa lợi thì nhìn thấy rõ. Tuyệt thực là một màn của tuồng tranh đấu, thì cần phải có sân khấu. Hạ Viện, trước đây là Nhà Hát Tây, vậy chẳng phải sân khấu là gì?... Hơn nữa, nơi đây là trung tâm thành phố. Tiếng nói ở đây, nếu la lên có thể vang tới Phủ, lọt vào tai Ngài Ngự. tất cả các hãng thông tấn Tây, của Mễ và phóng viên ngoại quốc hình như đều tập trung ở con đường mang tên Tự Do. Một sự lo xa nữa, nơi đây gần mấy tiệm ăn lớn. Tuyệt thực một hồi, lúc xong xuôi tới dớp thì tuyệt... Thật đúng là một nơi lý tưởng để tuyệt thực...

Nhưng làm sao lại còn có thêm yếu tố nhân hòa?... Đó mới là điều đáng nói. Vì bất cứ một phái đoàn, một ủy ban nào tới đây tuyệt thực, cũng được tiếp đón rất niềm nở. Các đảng Dân Biểu rất thích biểu diễn quyền hành, tuy rằng các đảng chỉ có một cái quyền đánh... vô lối. Nhưng lâu lâu, ngồi chảy nước ra, có một đám đồng bào hay một phong trào nào đó, tới làm náo động một hồi thì kể cũng vui. Nhất là được đứng cạnh vài đám đồng bào, tay cầm thỉnh nguyện thư cho phóng viên chụp hình chạy nhứt trình, đó cũng là một cách kiếm phiếu rất tốt cho những cuộc bầu cử lần sau...

Tôi nổi hứng viết về tuyệt thực, vì ngày hôm qua, năm người bạn đồng nghiệp của tôi vừa tuyệt thực tại Trung Tâm Quốc Gia Báo Chí. Nơi đây cách Hạ Viện có một quãng ngắn, nên cũng có chung một cái địa lợi. Năm người bạn tôi, vì bị du đảng hành hung, nên tuyệt thực để tranh đấu. Chẳng lẽ lại phản đối du đảng, vì như thế yếu quá, nên phản đối chính quyền, đã không giữ nổi an ninh, để cho Ký giả bị đòn.

Ba anh Ký giả bị ăn đòn hội chợ, là ba người bạn của tôi. Anh Quốc Nam thì mấy ngày hôm nay không được gặp, nên không được biết «long thể» ra làm sao. Nhưng hai anh Trần Minh Ý và Tuấn Quốc, thì tôi đã gặp. Trông tả tôi lắm, thấy mà thương. Cả hai anh đều được mấy cái răng xin phép, đi chỗ khác chơi. Nhưng tôi nhớ, cách đây đã lâu, gặp Trần Minh Ý, đã thấy thiếu răng rồi, vậy lần này, chắc là chỉ có một mình Tuấn Quốc bị gãy răng mà thôi. Tuấn Quốc còn bị bẻ môi, nứt ra hai đường, ít ra cũng phải một tháng, không được ăn nước mắm.

Hai anh chàng này bị ăn đòn hội chợ, khi đang ngồi nhậu nhẹt ở một quán cóc, cạnh rạp chiếu bóng Diên Hồng. Ký giả, không có đồng phục như lính, để người ta trông thấy là biết liền. Cũng không có viết chữ ký giả vào lưng, nên tôi cho rằng, đám du đảng ấy, không biết các anh là ký giả chẳng?... Ở đất nước này, đâu có ai tính mặt mà nhận ra ký giả, dù rằng mặc xi-lip cũng biết là ký giả, đời trường ra, cũng biết là ký giả?... Hơn nữa, đám người viết báo chúng mình, nhậu say rồi, cũng ưa lạng quạng lắm. Khi cả hai bên đều đã ngà ngà, việc đập nhau là chuyện thường, hà cơ chi, các anh phải tranh đấu, đến nỗi phải tuyệt thực, cho khổ thân các anh...

Nói vậy, không phải là tôi dám ch trách gì các anh trong việc tuyệt thực, đối... du đảng. Nhưng theo tôi nghĩ, tr

đấu như thế, với một việc làm như thế, xét ra hơi phí. Hãy để dành sức lực, để làm những phát ngoạ mục hơn. Thí dụ như việc quan Thượng Thư Bộ Ông Loa, khi muốn thành lập một Hội Đồng Báo Chí, chỉ mời tới họp, những ông chủ Báo. Còn đám ký giả chúng mình tức là những người tạo ra báo chí, cầm vận mệnh báo chí, thì không được hỏi tới. Rồi đây, Hội Đồng Báo Chí chỉ gồm toàn những chủ báo, có nhiều kẻ không viết nổi một cái chia vui, chia buồn, thì chúng ta phải tranh đấu bằng cách nào nữa đây.

Lần trước chúng ta đã tranh đấu một lần cho tự do báo chí. Bề ngoài, nhìn thấy chúng ta thắng, mà thật ra thì thất bại hoàn toàn. Một đám ký giả, trong đó có cả cô em gái Bích Vân Bùi Phấn Hồng, cũng ngồi tuyệt thực. Rồi khi được ném ra vài chục tấn giấy báo, đã vội hoan hỉ, coi là thắng lợi, khiêng nhau lên Caraven, dớp mừng thắng trận. Sau đó, Nhà Nước đã bóp chúng ta đến lè lưỡi và các đoàn thể anh em cũng đã coi thường chúng ta, coi chúng ta ta là một lũ ích kỷ. Tranh đấu cái mẹ gì, mà vô được khúc xương bông giấy, đã vội hoan hỉ, buông tay ra ngay. Mẹ kiếp, mấy cái bông giấy thì có lợi gì, cho chúng mình đâu. Hay là chỉ lợi cho chủ báo, đỡ được hàng tháng cả triệu bạc. Tranh đấu quyền lợi cho chủ báo thì công việc đó, hãy để cho chủ báo làm. Chúng mình chỉ có tranh đấu được tự do viết, được trả lương khá một chút, để còn cầm vững nổi cây bút.

Trong danh sách những người trong Ban Chấp Hành Bảo Vệ Quyền Tự Do Báo Chí, để tiến tới việc thành lập Hội Đồng Báo Chí, chúng ta thấy có tới 11 ông Chủ Báo. Đây là một đòn thâm độc của Nhà Nước. Hội Đồng Báo Chí có quyền xét đơn ra báo mới. Mùa bầu cử sắp tới, tất nhiên là có nhiều người xin ra báo, để hỗ trợ cho ứng cử viên của mình, điều đó rất bất lợi cho Đại Vương, Cho Chủ Báo thật đông vào Hội Đồng Báo Chí, vì Nhà Nước rất hiểu Chủ Báo. Cái giống ích kỷ nhất trên đời là Chủ Báo. Ngoài miệng thì chúc nhau «mạnh tiến trên đường ngôn luận», nhưng trong lòng thì chửi «chết cha mày đi!». Thêm một tờ báo, phải chia bớt độc giả, lũ chủ báo trong cái Hội Đồng Báo Chí sẽ là những người phản đối trước tiên.

Vậy chúng ta hãy để dành sức tranh đấu. Bây giờ là lúc phải dớp thật no, không phải là lúc tuyệt thực, vì nhìn đói nhiều sẽ yếu đi, không còn đủ sức chọi. Đợi tới lúc mà chủ báo thao túng trong việc thành lập Hội Đồng Báo Chí, lúc đó chúng ta mới ra tay...

Đối phó với một lũ du đảng, dễ quá. Cần gì phải tuyệt thực hay tranh đấu. Nếu mà anh em để cho Nhà Nước biết rõ tày sất, nghĩa là tỏ ra là những người rất dỏ chịu đòn, thì anh em sẽ ăn đòn rất kỹ.

Bài này để báo động với anh em ký giả, rằng chúng ta cũng sắp sửa tranh đấu, nhưng cuộc tranh đấu này sẽ có nhiều chính nghĩa hơn.

ĐÓ CHƠI ĐỀ CHỌC

Sau hai tuần nghỉ ngơi vì chiến trường Lào sôi động. Ban Tổ Chức "Đó Chơi Đề Chọc" lại hoạt động trở lại, tham dự cuộc đấu tuần này có mặt các Toán:

- Tham Sân Si
- Đấu Võ Mồm
- Ném Đá Giấu Tay
- Xiết Cờ

Bốn Toán này đều là những toán lừng danh quen thuộc, cho nên khán giả nô nức chờ đợi, không khác gì chờ xem một trận đấu vật giữa Mil Mascaras và Kojika.

Sau màn giới thiệu, các toán bắt đầu so tài.

Tại sao các vị tu hành «chửi» nhau?

HỎI.— Tại sao trước đây các cụ Tâm Châu, Đức Nghiệp «bỏ» mí nhau mà bị giờ lại xài xề nhau ghê gớm quá vậy?

THAM SÂN SI.— Mô phật. Ai thì cũng vì Đạo Pháp Dân Tộc cả, nhưng tiếc thay đất nước này lại vẫn còn những đức Trần Hưng Đạo, Quang Trung.

ĐẤU VÕ MỒM.— Chỉ có Cộng Sản mới hay gây chia rẽ, trong vụ này chắc hẳn Phải có bàn tay của Cộng Sản.

NÉM ĐÁ GIẤU TAY.— Đừng có chụp mũ như thế chứ! Lúc này là lúc thuận lợi để Việt Nam Quốc Tự trở về với Ấn Quang đó mà.

XIẾT CỜ.— Đầu đuôi cũng chỉ tại có một cái giấy phép mở hội chợ. Nếu có hai cái giấy phép thì cũng chưa đến nỗi.

BAN GIÁM KHẢO.— Tham Sân Si và Xiết Cờ cùng đúng: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

Người Mèo chơi vấu?
HỎI.— Cụ Già Gân vừa mới tố người Mèo chơi xỏ lá, không chịu yểm trợ tích cực, làm cho quân ta bị vất vả ở Lào. Điều đó đúng hay trật?

THAM SÂN SI.— Sắc sắc không không, điều đó có thể đúng mà cũng có thể trật. Nhưng xin chú ý nên bảo người Mý xỏ lá, lỡ họ giận họ không chỉ nữa thì nguy!

ĐẤU VÕ MỒM.— Không phải bị giờ, mà họ đã xô từ khuya. Vụ Mậu Thân đó, họ nhắm mắt cho Vixi vô giữa Saigon ứnh nhau với quân ta đó. Rồi còn bao nhiêu vụ ông tướng ông tá bị «tai nạn», vì «bắn lầm»? Không thể tin được, chính phủ phải đề phòng!

NÉM ĐÁ GIẤU TAY.— Xin quý vị đừng la hoảng. Ở Lào sương mù quá xá, phi cơ không yểm trợ được, xin quý vị thông cảm.

XIẾT CỜ.— Địch phản công mạnh. Quân ta bị tổn thất, cũng không có gì lạ, không nên vì thế mà nghi ngờ đồng minh quý báu của chúng ta. Đó là điều ta mong muốn và chờ đợi từ lâu rồi.

BAN GIÁM KHẢO.— Ném Đá Giấu Tay và Xiết Cờ cùng đúng, mỗi toán 2 điểm rưỡi!

Ông Tống Ngọc tặng giá xăng?

HỎI.— Mới bữa trước ông Tống Ngọc nói ba tháng nữa mới tăng giá xăng, mà qua bữa sau ông cho tăng nhanh như chớp. Tại sao vậy?

THAM SÂN SI.— Đằng nào trước sau rồi cũng tăng, chi bằng tăng sớm một chút cho các chú xăng khỏi khổ, và cho dân chúng tiêu thụ sớm được tiêu điều miền Cực Lạc! Ông Tống Ngọc thật là người từ bi đức độ!

ĐẤU VÕ MỒM.— Mỗi chính sách của ông Tống này đều nhằm bần cùng hóa nhân dân. Nhân Dân chịu đựng hết nỗi ông này rồi, Tống Thống Thiệu sẽ mất phiếu nếu không chịu cho ông ta «đc».

NÉM ĐÁ GIẤU TAY.— Không phải vậy đâu.

Đúng là báo hại: Trong lúc vội vã loan tin cái chết của ông tướng tài hoa son trẻ Đỗ Cao Trí, có mấy tờ báo hại ở Saigon đã khai từ luôn Trung tá Dương Diên Nghị, tức là nhà thơ của xứ gió lạnh mưa mùa, cùng với một số các ông Tá ông Ủy khác.

Diên Nghị đã từng theo tướng Trí từ hồi ông tướng này còn nắm chức tư lệnh vùng I. Sau khi tướng Trí đi làm đại sứ ở Cao Ly, thì Diên Nghị đọt về vùng II, làm trưởng phòng tâm lý chiến. Đến khi tướng Vĩnh Lộc về giữ chức giám đốc Trường Cao Đẳng Quốc Phòng, Diên Nghị lại trở về với ông tướng cũ của mình là tướng Đỗ Cao Trí, Tư lệnh vùng III.

Trong những chuyến đi quan sát chiến trường ở Kampuchea, thường thường Diên Nghị vườn đi theo Tướng Trí.

Nhưng sáng hôm đó, phúc bày mười đời mười kiếp, Diên Nghị lại kết một công chuyện khác và tới hôm sau mới về nhà được.

Buổi chiều bà đầm Diên Nghị đọc báo thấy người ta loan tin rằng chồng mình đã ngóm củ tí, bèn khóc như mưa như gió. Họ hàng từ Saigon cũng kéo về Biên Hòa hỏi thăm đông như nước chảy.

Cũng may là trong lúc tang gia đang bối rối thì người chết hiện về thù lù với nụ cười nham nhừ, khiến cho bà đầm Diên Nghị đã phải nhìn chồng mà mắng yêu rằng:

— Rõ khéo khi ở đâu í! Rứa mà còn cười được

Diên Nghị cũng bèn mắng yêu lại:
— Bộ không cười thì khóc à? Lát nữa hai đứa mình «ứnh cát-tê» rồi xử huê. Bài của anh bữa nì tốt lắm!

Nền giáo dục tở hồ!

Chưa bao giờ người ta lại thấy nền giáo dục bị hiếp dâm nhiều như tình trạng hiện nay. Mới đây vụ 2 nữ giáo sư trường Võ Đất ở Bình Tuy bị một số những đứa chết dâm chết vằm dùng súng đe dọa: «Nàng không yêu ta thì ta hiếp nàng!» và một số nam học sinh ma cà chớp thoát y trước mặt trong lúc 2 cô đang giảng bài, đã khiến cho dư luận giáo giới cực kỳ phẫn nộ. Thi lại tiếp đến vụ mấy ông Ủy gài lựu đạn và nổ súng vào trường sư phạm Vĩnh Long.

Cô giáo đi dạy thì bị người ta dọa hiếp!
Thầy giáo đi dạy thì cũng bị người ta dọa giết!
Như vậy cái nền giáo dục hiện tại đúng là nền giáo dục tở hồ rồi còn chi. Bớ ai còn dám đi dạy học nữa. Liền bà phụ nữ con gái từ nay, mỗi lần đến trường có lẽ đến phải dùng cái thứ khóa trình tiết, đóng gông vào cho đỡ sợ.

—Mày mà hiếp bà cứ gọi là sứt mồm ngay!
Và thầy giáo mỗi khi đi dạy cũng phải mang giáp sắt.

Người ta được biết rằng, Bộ có giáo dục nhất nước, từ trước đến nay vườn nổi tiếng về môn ứnh võ rừng. Trước tình trạng, các cao đồ bị lâm nạn, tại sao các chương môn nhân như đốc bô Nguyễn Lưu Viên, đốc đá Nguyễn Danh Đàn lại cứ thủ khẩu như bình, coi những sự kiện đó như một sự cháy nhà hàng xóm bình chân như vại?

Võ rừng đâu, còn đợi gì mà không giờ ra múa đi vài ba miếng.
Hay là cũng lại sợ bị hiếp?

Tăng sớm một chút tất nhiên có lợi cho các đồng ty dầu của Đông Minh. Nhờ vậy Đông Minh sẽ hoan hỉ tích cực yểm trợ cho Giao Chỉ Cộng Huê. Đây là một quyết định sáng suốt, một hành động cứu quốc.

XIẾT CỜ.— Đứng lăm, Trong tất cả hàng Tổng Trưởng không ai có được những quyết định can đảm như ông Tống Ngọc, dám ăn dám chịu từ vụ bánh Trùng thu đến kiếm ước, Song Hành, và bây giờ đến xăng, Nhớt.

BAN GIÁM KHẢO.— Tham Sân Si và Ném Đá Giấu Tay cùng đúng: mỗi Toán 2 điểm rưỡi!

Điều tra cái chết của Tướng Tr...

HỎI.— Một Ủy Ban Điều Tra về cái chết của Danh Tướng Đỗ Cao Trí vừa được thành lập. Liệu Ủy Ban này có thành công chăng?

THAM SÂN SI.— Sinh ký tử quy, người anh hùng chết nơi chiến trường, được chôn ở Nghĩa Trang Quân Đội, thế là đẹp lắm rồi. Chẳng nên bày vẽ điều tra làm gì cho rắc rối thêm.

ĐẤU VÕ MỒM.— Không được. Trong cái chết này có điều bí ẩn cần được phơi bày ra ánh sáng, cần phải loại trừ những kẻ đâm dao sau lưng chúng ta.

NÉM ĐÁ GIẤU TAY.— Điều tra hay không thì rồi cũng đâu vào đó. vụ «bắn lầm» chết mấy ông Tá hồi đó cũng điều tra um sùm, cuối cùng rồi cũng huê cả làng. Có sao đâu?

XIẾT CỜ.— Dù sao đã có dư luận nghi ngờ cũng nên điều tra. Điều tra cũng là một cách để chứng minh ông Tướng «tử nạn» cho tiện sổ sách nhà nước.

BAN GIÁM KHẢO.— Ném Đá Giấu Tay và Xiết Cờ «ăn giờ» quá xá! Mỗi toán 2 điểm rưỡi nữa!

Ba Viện Hóa Đạo.

Vâng, trong một tương lai rất gần gũi như sau này, một Viện Hóa Đạo nữa nhất định sẽ được ra đời để thi đua mí 2 Viện Hóa Đạo hiện đang có là VHĐ thuộc Việt Nam Quốc Tự và VHĐ thuộc Khối Ấn Quang.

Chỉ là quân ta ở VNQT vừa ứnh nhau to. Một đạo quân ta thuộc phe sư cụ từ chùa Từ Quang đã kéo tới vây ứnh quân thuộc phe sư ông đang trụ trì tại VNQT. Đạo quân của sư cụ do nhà giáo Nguyễn Cao Thăng cầm đầu, mang một sứ mạng cao cả là phải cướp lại cho được VNQT.

Nhà giáo Nguyễn Cao Thăng vốn là một nhà tu hành nửa đời nửa đoạn. Ông chủ trương tu tại gia và biểu rằng:

Thứ nhất thì tu tại gia
Thứ nhì tu chợ thứ ba tu chùa
Đi tu phải sướng hơn vua.
Tu lia tu lia tha hồ rong chơi.

Quân sư cụ cờ mờ trống rung tiến ứnh quân sư ông tại VNQT tới bởi lá liễu rã rời cành huê, đến nỗi phải la làng kêu đội xếp inh ỏi.

Nhờ sự can thiệp kịp thời của qui đội xếp, quân sư cụ đã bị đẩy lui, và quân sư ông đã bắt được một tù binh là môn sư Nguyễn Cao Thăng, đem nhốt vào toa lét.

Sư Thăng này hiện là Tổng Thư Ký Phong Trao Thanh Niên Phụng Sự Xã Hội, đã từng cẳng cẳng đi theo thầy lang bang chi sơ ở các nước.

Sau khi bắt được sư Thăng, sư ông dọa rằng, nếu sư cụ không tới lãnh thì sư ông sẽ giao cho nơi cờ bốt.

Nếu quả rằng bị giao nơi cờ bốt thì tức là sư Thăng đang từ chỗ tu tại gia sẽ nhảy vô cái thế giới tu huyền. Và tu như thế mới đích thực là tu vậy. Dù sao cũng còn hơn là tu hú!

Mỗi ngày 2 chuyến bay
SAIGON-ĐÀ NẴNG
1 chuyến bay
SAIGON - HUẾ

BẰNG PHAN LỰC CƠ BOEING 727
Hàng Không Việt Nam

NHẠC! NHẠC! NHẠC!

— Nhạc hay nhất!
— Giá hạ nhất!
— Nhạc tuyển đủ mọi loại:

Riêng nhạc VIỆT, kỹ thuật thâu hay hơn băng cái (master tape)

PHONG'S RECORDING SHOP

2025 Trương Minh Ký Gia Định (Trương Minh Giảng nổi dĩa)

- Thêu băng lớn và Cassette
- Âm thanh nổi và trung trực.
- Máy móc tối tân.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Hết thuốc chữa

Một bạn độc giả của C.O, Thiếu Úy Nguyễn Việt Khiết, thuộc TĐ 9 Quân Cảnh tại Phú Quốc vừa phải bỏ nhiệm sở trốn về Saigon vì đã thắng thần tổ cáo tập đoàn tham nhũng tại Phú Quốc và bị bọn chúng bao vây.

Thiếu Úy Khiết có 23 năm quân vụ và sau nhiều năm tác chiến anh bị thương hai lần, rồi mới được về phục vụ trong ngành Quân Cảnh. Trong những ngày phục vụ tại Phú Quốc, anh đã chứng kiến tất cả những việc ăn uống trái phép về sinh của bọn người quyền thế tại đây. Rồi không chịu đựng nổi anh đã tố cáo và lâm vào tình trạng khôn khéo, khôn lặn như đã kể. Anh cho biết sẽ tìm cách gặp Tướng Võ để trao chồng hồ sơ đem trong một ngày gần đây và nhờ được bảo vệ.

C.O mong rằng ông TT Quốc Phòng và GSV làm cho sáng tỏ vụ này. Đừng để những người như Thiếu Úy Khiết vì tố cáo tham nhũng mà phải suýt kèn vì tham nhũng là hết thuốc chữa đây.

Ký giả... giả

Từ lâu nay làng báo Anamta bị khá nhiều võ thuật cả thể diện vì các bố ký giả... giả. Các bố này thật sự chỉ quen cầm dùi đục chằm mồm hơn là cầm viết; Nhưng lại rất chịu khó trình diễn cái mác pò rét để đi phỉnh gạt những người nhẹ dạ. Chính C.O cũng đã từng là nạn nhân đau khổ của bọn này.

Mới đây C.O lại nghe phong thanh có một ông ký giả... giả đã lẻo bíp dóp ti một nhà thầu ở Bình Dương và nhiều nơi khác. Vậy xin lòng trọng báo động một phát đề bà con làng nước khỏi bị hỏ.

Thật sự những tên ký giả chính hiệu con nai vàng, đều rất thơ ngây và ngơ ngác trước cuộc đời — Là những tên dễ bị xúi ăn cứt gà, hơn là nghĩ ra những mách khéo để đi dóp bạc!

Đóp kỹ quá

Từ sau tết đến nay, dân ghiền xi-nê kêu trời bằng thích vì vụ các chú rạp tăng giá vé. Họ thắc mắc không biết quý ông nghị hờn trong Hội Đồng Đô-Thiêng ăn phải cái «bả» gì mà lại đi một đường giao duyên với các chú rạp kỹ thế. Ngoài nạn tăng tiền vé (tạm coi như có chính nghĩa), lúc nào cũng có những khoản phụ thu loạn xạ ngẫu. C.O không hiểu số tiền «phụ thu» kia có đến được những cơ quan hưởng thụ không. Hay là lại «mất tích» ở dọc đường?

Dân ghiền xi-nê còn một cái khổ nữa là những rạp lớn như Rex và Eden gần đây chỉ chiếu xuất, chứ không chiếu thường trực. Giá vé giữa xuất và thường trực chênh lệch cả mấy bò. Tuy nhiên vì nghĩ rằng mua vé xuất sẽ yên chí hơn có chỗ đặt cái bàn tọa cho đỡ mỏi chân, nên khán giả bám bụng chi thêm. Đến chừng vac tâm vé với số ghế hờ hời vào xem, lại có tìm ra ghế và khôn lặn hơn nữa là có có đến một chỗ đứng để mà xem vì rạp quá đông!

Thì ra mấy anh chủ rạp đã chơi trò bíp. Bán vé theo giá xuất, nhưng lại cho khán giả coi theo lối thường trực. Đưa nào khõe thì giành được ghế ngồi. Đưa nào yếu thì cảm phiền... xem gáy, xem lưng!

Phải trừng trị tên thủy khấu này

Một số độc giả ở miền Tây vừa cho bọn C.O biết, tại BAC Cần Thơ có một tổ chức cờ bích bíp và ăn cướp do tên Đệ Nhất Châu cầm đầu. Bọn này hiểu được sự nóng nung của những người muốn qua BAC mỗi khi phải đợy phà, nên đã ghé thuyền... sẵn sàng làm phúc cho họ quá giang. Xuống đến nơi, chúng mới con mồi đánh bài. Nếu con mồi có máu đỏ đen sẵn sàng nhập cuộc, thì sẽ bị lột hết. Còn trái lại nếu không chịu đánh bài, chúng sẽ trắng trợn cướp hết tiền bạc nữ trang.

Gặp cái ca đó, nạn nhân chỉ có cách cầu cứu ông phú lít. Nhưng không hiểu vì có án chia hay sợ uy

thế của bọn thủy khấu kia, nên mỗi lần có người thừa, các đảng phú lít tại đây chỉ tà tà trả lời rằng: Ai điều có tiền không biết giữ.

C.O mong xếp nhóm ngành phú lít địa phương hãy vì dân, diệt bọn thủy khấu kia dùm. Còn nếu cũng... rét, thì nên ra một cái thông cáo cho dân chúng biết để họ khỏi sa vào miệng bọn thủy khấu. Đừng im im kiêu mủ ni che tai, tội dân lầm.

Mẻo xấu hay thời tiết xấu

Chỉ sĩ Gái Háng tức ông già trông bóng... Huệ, vừa hợp báo tố cáo Mẻo đã xô lá xúi Nhà nước Anamta đem quân sang đất Lào, rồi trở mặt cóc yểm trợ, để làm áp lực chánh trị. Sau lời tố cáo của chỉ sĩ Gái Háng, nhiều nhân vật tên tuổi thuộc đủ mọi khuynh hướng, đã lên tiếng khuyến cáo Nhà Nước Anamta nên thận trọng trước những lời hứa của Mẻo.

Đề trấn an dư luận, một ông Tướng đã lên tiếng về cái «lòng tốt» của Mẻo. Theo đó thì không hề có việc Mẻo đồ đốn cúp những phi vụ yểm trợ quân

ta, mà chỉ vì... thời tiết xấu, nên việc yểm trợ mới bị giảm sút!

Bọn C.O tưởng rằng ngay từ lúc quân ta uyển sang đất Lào, thời tiết nó cũng vốn xấu rồi, chứ có phải là về sau này nó mới xấu đâu. Thế mà hồi trước Mẻo cũng cấp cho quân ta mỗi ngày 100 phi vụ yểm trợ và 20 trực thăng tàn thương. Trong khi bây giờ bỗng nhiên chỉ còn lèo tèo mỗi ngày 20 phi vụ yểm trợ và 2 trực thăng tàn thương!

Thời tiết vẫn như vậy mà sự yểm trợ lại sút giảm đi, thì đưa con nít nó cũng biết là do đâu có sự thay đổi này rồi.

Oan quá

Trong trận đánh khốc liệt trước đây tại Đồi 31, Mẻo có yểm trợ bằng cách gửi máy bay oanh tạc đến. Nhưng khi 2 chiếc máy bay bị hỏa lực Vem bắn rớt, tất cả những phi vụ nhằm giải vây TĐ 39 Biệt Động Quân khỏi áp lực nặng nề của địch, đều đổi hướng về phía khu rừng có hai viên phi công Mẻo nhảy dù xuống và trút bom ào ào để cứu hai viên phi công Mẻo. Trong khi đó thì TĐ 39 BĐQ phải anh dũng chiến đấu một cách tuyệt vọng trước cả ngàn tên địch bò lồm ngồm ở sườn đồi.

Bỏ cả trăm người lính BĐQ Việt Nam và ngọn đồi chiến lược, chỉ để cứu lấy 2 phi công Mẻo, đủ chứng tỏ người Mẻo tốt thật. Như vậy mà còn nghi ngờ Mẻo chơi xô lá, thì quả là... oan cho Mẻo quá.

Rõ là Bộ Võ Rừng

Đầu niên học này, Bộ Võ Rừng ra một phát chỉ thị bắt các trường trung học trên toàn quốc phải thanh toán hết chương trình học (kể cả các lớp thi) trước tháng 6 năm 71. Đến nay Bộ Võ Rừng lại quyết định ngày nghỉ hè là 15-6 chung cho tất cả các lớp, thì hay không cũng mặc bố chúng mày!

Đúng là... Bộ Võ Rừng rõ khác! Bắt phải hoàn tất chương trình trước tháng 6, trong khi lại bắt học sinh nghỉ hè vào ngày 15-6 thì đối với những em học sinh nhằm các lớp thi sớm, có tài thánh họa chẳng mới... hoàn tất nội chương trình học. Nhất là đối với các em học sinh thuộc những Tỉnh miền Trung bị thiên tai bão lụt kéo dài gần 2 tháng.

Chương trình học vẫn không được giới hạn bớt, còn thời gian học lại bị rút ngắn tới 1 tháng... Phen này thì sinh trên toàn quốc chắc sẽ rụng như sung, nếu thì sinh là con gái thì sẽ đi lấy chồng, còn thì sinh con trai thì cảm phiền đi lính để nguyên chỗ ngồi tham thò cho những ông khoa bảng cũ.

Tin nghị ngọm

là bỏ bu rồi

Ông Ngô - Kể ở Bình Định viết thư về tòa - soạn than phiền với bọn C.O về cái sự hứa hẹn của môn ông nghị hờn trong HĐT Bình Định. Khi còn trong thời kỳ tranh cử ông thì hứa nếu đắc cử sẽ tranh đấu cho bạn hàng tại chợ Quy - Nhơn chịu thuế nhẹ hơn và chợ búa sẽ vệ sinh ra rít. Ông

BA DANH cầm tròn

khác thì hứa nếu đắc cử sẽ đắp bờ nước mặn cho dân cấy ruộng.

Đến khi được dân chúng ủng hộ và đắc cử về vang, mấy anh nghị hờn trên cóc tranh đấu khi khô gì cả. Bạn hàng tại chợ Quy Nhơn không những chẳng được giảm thuế, mà còn phải tăng thêm, chợ trước kia bán một nay lại bán mười. Còn việc đắp bờ nước mặn cũng chẳng đi đến đâu cả...

Thời buổi này mà đi tin lời hứa của chính khứa, nghị ngọm là bỏ bu rồi. Bọn này chỉ là những tên ăn tục, nói phét và hồ voi bần sung sậy chứ được cái tích sự gì. Lần sau nếu đồng bào Bình Định muốn không bị lừa nữa, thì điều kiện tiên quyết là phải iaa, trừ những anh nghị hờn kia ra trước rồi hãy chọn mặt gửi vàng sau.

Nhờ tí...

Một anh lính hiện phục vụ tại trung tâm 3 Hồi Lực, vừa bỏ đến tòa soạn thăm bọn C.O. Dịp này anh kể khổ rằng hiện gia đình vợ con anh đang bị mấy ông Hội-Đồng-Chuột ở xã Phương Thọ Định - Quán làm khổ để, đòi tổng cổ tất cả nời niều sống cháo của anh ra khỏi căn nhà. Anh cho biết căn nhà này trước đây anh mua của một ông thợ rèn. Vì thấy căn nhà đột nát chẳng đáng giá là bao, nên anh chẳng nghĩ đến chuyện làm giấy làm tờ cho mất công, bởi vậy nên mấy đảng Hội-Đồng-Chuột mới làm khổ để...

C.O nhờ mấy ông Xã Xệ tí... Người ta là lính phục vụ xa gia đình là một điều khổ tâm lắm rồi nên để cho người ta yên định còn đem sức ra mà phục vụ. Phá nhau làm chi tội quá!

Các ông bạn dân đầu?

Gần đây người ta thấy tại các chợ trong Đô thành, cũng như những vùng hẻo lánh đông dân cư, xuất hiện những bọn chuyên lác bầu cua, để lột tiền những người nhẹ dạ. C.O xin nhắc các ông Bạn Dân là Tết nhất đã qua từ khuya rồi. Cái trò chơi Xuân vui mà hơi hao kia phải được chấm dứt ngay đi chứ.

Oan cho Con Ong

Trong vụ tranh chấp giữa Y Sĩ Đoàn, Bộ Võ Rừng và VDH Minh Đức, bọn C.O cố thắng thân đá kích bọn ích kỷ sợ mất ăn, đã tìm cách ngăn chặn bước tiến những sinh viên muốn theo học ngành thầy thuốc. Sau vụ này C.O bị nhiều Tu Bíp bà con thân hữu với C.O «luộc» hơi kỹ, vì cho rằng bọn C.O đã vu đũa cả năm.

Đây quả là một nỗi oan tày đình, vì bọn C.O không bao giờ lại ấu trĩ, đến độ hành động trẻ con như lời kết tội kia. Bàn tay còn có ngón dài ngón ngắn, dĩ nhiên con người cũng có kẻ thế nọ, kẻ thế kia chứ. Bên cạnh những tu bíp nhỏ nhen ích kỷ, chêm bệnh như máy, cũng vẫn có những tu bíp trong sạch và có lương tâm ra rít. Chẳng hạn như nhóm tu bíp quy tụ dưới băng hiệu Hoàn Mỹ ở 155 B Trương Minh Giảng là những tu bíp rất có tài và lương tâm chức nghiệp. Bệnh viện HM chỉ có khoản hơn 40 giường mà có tới 40 ông tu bíp. Với tỷ lệ như vậy, tất nhiên bệnh nhân được săn sóc quá chu đáo và những ông tu bíp kia cũng chẳng được ăn cái giải rút gì, ngoài sự thờ thối hân hoan khi làm việc nghĩa.

Với những tu bíp có lương tâm như vậy, bọn C.O dù có đớp nhảm cháo lú, cũng không thể nào làm lẩn với những tay tu bíp bản được.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÀN NGUYỄN
54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820 đ.